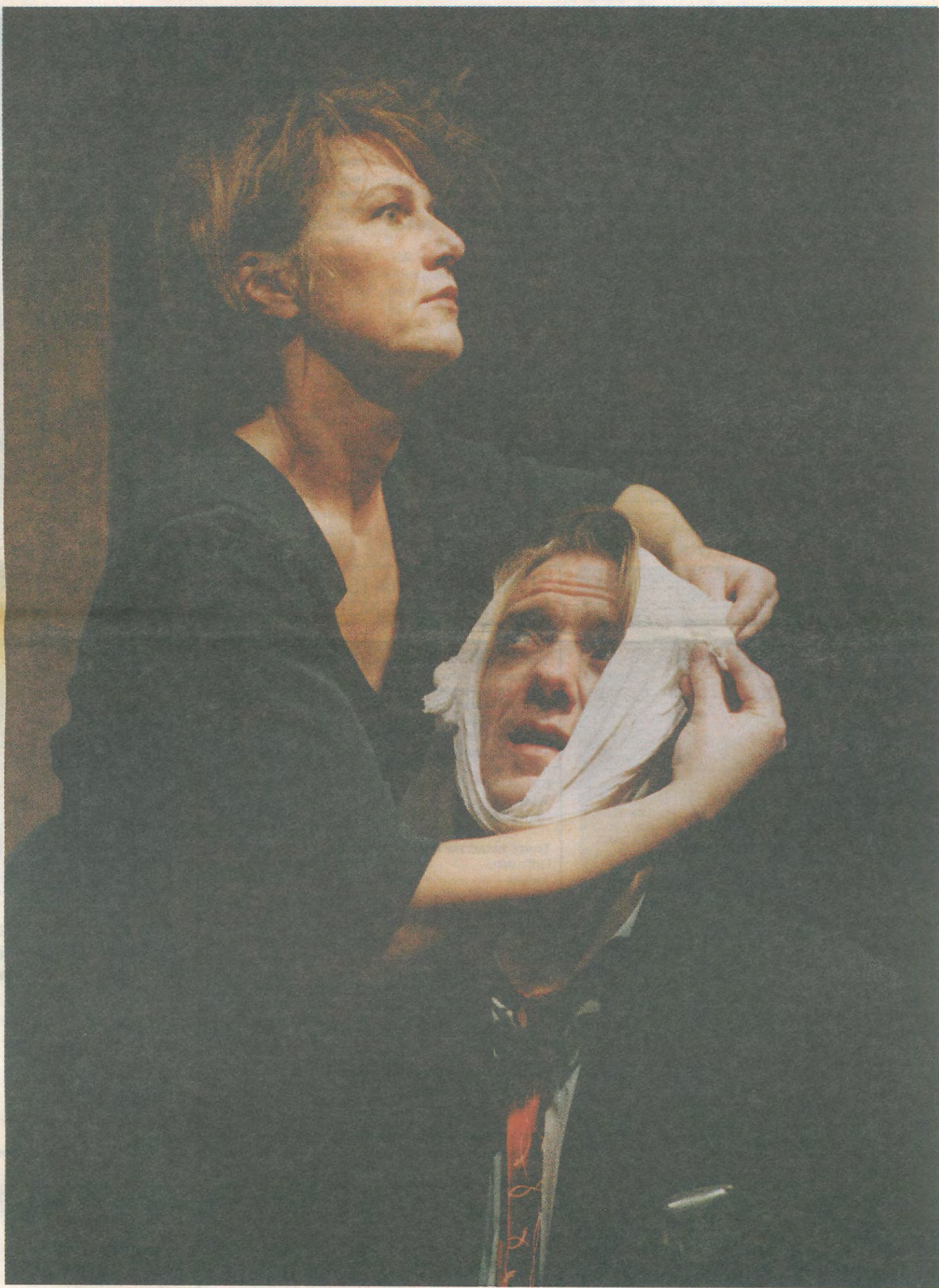

TEATERAVISEN

Børn

**NR. 91
DEC.
1994**

Så er spændingen om næste sæsons støttekroner udløst • Dramaet om egnsteatrene fortsætter med nyvakt kulturministeriel bevågenhed • Nu foreligger den første kursusplan for børneteateruddannelsen • Og så er der jo også anmeldelser, nordisk indstik og meget andet inde i bladet

EGNSTEATER PÅ P

Kulturministeren har truet med bål og brand og lav refusionsprocent, men landets egnsteatre ved stadig ikke om de er købt eller solgt

Af Carsten Jensen

Der er mange ufrivillige gys i den tilsyneladende uendelige historie om egnsteatrene og teaterloven.

Kulturminister Jytte Hilden havde ellers lagt op til arbejdsro med sit løfte om at fastlåse refusionsprocenten på 48 i såvel 1994 som 95. Men da Århus kommune »oprettede« ni nye egnsteatre på en gang (se BTA 90), erklærede hun, at procenten nu snarere ville have på 40 - og at hun i øvrigt nu ville arbejde hurtigt på at »lukke egnsteaterhullet« - bl.a. ved at

skelne mellem store professionelle egnsteatre og de såkaldt 14-dages-teatre ved tilskudsgivningen.

En nedsættelse til 40 procent vil for det enkelte egnsteater kunne betyde bortskæring af en heltidsstilling (og dem er der ikke mange af i forvejen), færre spilleransættelser - og visse steder en reel fare for lukning.

Siden er fulgt et forløb, hvor Århus kommune tilbød at trække sine egnsteaterudnævnelser tilbage mod at procenten blev på de 48; hvor en ekstraordinær pulje på 1,9 mio. kr. blev stillet til rådighed fra en uspecifiseret teaterpulje (selvom mankoen ligger på omkring 7 mio. kr.); et rungende nej til denne lapemodel fra Teaterrådets Kontaktudvalg; ministerielle overvejelser om særskilt økonomisk hjælp til egnsteatrene uden for København og Århus og sluttelig kulturministerielt krav om, at alle landets egnsteaterkommuner skulle acceptere en budgetforøgelse på maksimalt fire

procent for at redde tilskudsordningen.

Det sidstnævnte forsøg på at få en frivillig aftale om egnsteatre på plads ned imidlertid skibbrud mandag den 28. november. Morsø kommune og Nordjyllands Amt undlod at melde ja til frivilligheden - fordi de af principielle grunde nægter at betale for problemer, som andre (læs Århus, København m.fl.) er skyld i.

Resultatet er ukendt i skrivende stund, men bliver formentlig, at kulturminister Hilden så vil holde fast på sparemodellen med de 40 procent i refusion - og den utilstrækkelige ambulancetjeneste på 1.9 millioner kroner.

Bliver det tilfældet, vil Århus kommune sandsynligvis undlade at trække sine ni »nye« egnsteatre tilbage. Og dermed lurer kaos og økonomiske tab rundt omkring på landets hårdtprøvede egnsteatre.

Egnsteatrene har faktisk været holdt på pinebænken siden teaterlovsændringen i

1990 - og hverken kontinuerlige protester eller egnsteaterrapporten fra 1993 har fået gang i den tiltrængte revision af egnsteaterloven.

Kulturministeren har imidlertid bebudet, at hun til januar vil indkalde til en konference med teaterfolk, kommuner og amter forud for den kommende revision af teaterloven. Hvor oplægget forventes fremlagt i april.

Blandt de indledende krumspring er fremkommet et internt notat, hvori den nugældende refusionsordning helt skal bortfalde og erstattes af en betydeligt mere centralistisk model med rene tilskud.

Ifølge notatet skal et væsentligt styrket Teaterråd fremover administrere en egnsteaterordning, hvor der lægges vægt på flerårige faste aftaler, en minimumsgrænse for tilskud (for at få aflivet de såkaldte 14-dages teatre). Det er tanken, at Teaterrådet via kunstneriske, kvalitative og geografiske skøn sikrer egnsteaternes fortsatte udbredelse.

Sidste: Forhandlingerne

PENGENE P

Tildelingen af drift- og projektstøtte til børne- og ungdomsteatrene for den kommende sæson 1995-96 er nu på plads

Af Carsten Jensen

Det er vanskelige tider for landets egnsteatre, der nu i en lang årrække har ventet på en tidssvarende revision af teaterloven.

Teaterrådet har - udover at råbe vagt i gevær over for minister og politikere - hele tiden holdt et vågent øje med egnsteatrene og deres vanskelige situation, hvilket da

også er fremgået af de senere års støttetildelinger til børne- og ungdomsteatre. Rådet har puffet til kommunerne for at overtage og fastholde deres lokale børneteater - og i puf-fe-perioden holdt liv i de berørte teatre med et-årige støttebevillinger. Og Rådet har sikret lidt ekstra arbejdsrum og -ro til nogle af de faste børneteater-producerende egnsteatre, der har svært ved at få økonomien til at hænge sammen med de gode intentioner.

Det fremgår da også af »støttelisten« for den kommende sæson, hvor flere egnsteatre med den såkaldte enkeltstående støtte får et tiltrængt løft til nye projekter.

Teaterrådet - der via indstillinger til RBOT-styrelsen kan koordinere den samlede

STØTTEBELØB VIA TEATERLOVEN TIL BØRNE- OG UNGDOMSTEATRE SÆSON 95-96

Teatre støttet via Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater (RBOT):

Jytte Abildstrøm	2.400.000
Baggårdsteatret	2.400.000
Kaskadeteatret	2.000.000
Theater La Balance	1.500.000
Mariehønen	1.100.000
Bjørneteateret	900.000
Månegøgl	600.000
Nørregaard & Reiches Teater	450.000

Teatre støttet via Teaterrådets pulje:

Driftsstøtte	2.600.000
Artibus	2.300.000
Bådteatret	1.500.000
Comedievognen	1.000.000
Paraplyteatret	900.000
Terra Nova	650.000
Teatret v/Hans Rønne	475.000
Jakob Mendels Teater	450.000
Børneteateret	400.000
Musikteatret Undergrunden	350.000
Spillehuset	250.000
Vandrefalken	

Danseteatre med børneforestillinger

Uppercut	*800.000
Corona Danseteater	*500.000

* Andel af driftsstøtte fra børneteaterpuljen - støttes også via danseteaterpuljen

Enkeltprojektstøtte	
Anemoneteatret	*250.000
Baggårdsteatret	750.000
Børneteaterby 96	*400.000
Børneteaterby 96	*750.000
Det Lille Turneteater	350.000
Gadesjakkert	150.000
Gruppe 38	500.000
Møllen	600.000
Theater La Balance	*250.000

* Et beløb af samme størrelse tillægges fra Kulturministeriets særlige pulje i forbindelse med Kulturbry '96 og af minimum samme størrelse fra Kulturbry 96-midlerne.

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K
Tlf. 33 15 69 00, Telefax 33 13 14 39

REDAKTION:

Carsten Jensen, (ansv.)

SATS OG MONTAGE:

Odense Litograferne, Odense, tlf. 66 15 85 30

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fire-fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt - inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD

Dramaet om egnsteatrene fortsætter	2-3
Teaterrådet og RBOT har pengene parat	2-3
Rapport fra DT-seminar om de små teatre	4
Odsherred Teatercenter slår portene op	5
ANMELDELSER	6-7
Selvfolgelig skal der laves børneteater	8
BATIDA i Mellemamerika	10
Nyt fra ASSITEJ	10
Nye Bøger	12
Repertoire-nyt	13
Små Scener	14-15
Marked for bøger, plakater m.m.	16

NORDISK INDSTIK:

Rapporter fra børne- og ungdomsteaterfestivaler i Stockholm og Kristiansand - og nyt fra islandsk børneteater.

DEADLINE

Næste nummer af Børneteateravisen udkommer i løbet af marts 1995 - med festivalindstik om Festival 95 på Djursland. Deadline er 10. marts

FORSIDE

Marie Öhrn - der her ses sammen med Rolf Lydahl i Sigurdteaterns nye »Guds djærvaste engel« - skriver om børneteater og dets betydning.

REDAKTIONEN ER SLUTTET 2. DECEMBER

NR. 91 DECEMBER 1994

NEBÅNKEN

om en »frivillig« løsning med landets kommuner og amter og dermed de 57 egnsteatre brød endeligt sammen fredag den 2. december, der - under henvisning til finanslovsaftalen - var sat som sidste frist for at ændre på statens refusionsprocent fra de udmeldte 40 tilbage til de 48 procent.

Kulturminister Jytte Hilden beklager sammenbruddet og har nu indkaldt Teaterrådet og egnsteatrene til krisemøde 12. december - i et forsøg på lappe på de værste økonomiske urimeligheder for de værst ramte egnsteatre.

Hun erklærer sig samtidig helt på egnsteatrenes side, hvilket måske betyder tiltag for at finde flere end de 1.9 millioner lappe-kroner.

Og forude venter så en ny teaterlov: »Forhandlingerne har vist, at alle parter har stor forståelse for nødvendigheden af ændringer. Det skal være slut med refusionstækning fra kommunerne og med budgetusikkerhed for egnsteatrene«, slutter kulturministeren sin pressemeddelelse efter sammenbruddet.

Der vil være færre driftsstøttekroner i Kaskadeteatrets pengekasse i næste sæson (her illustreret dramatisk ved en scene fra gruppens nye forestilling, »Skattekosten«) efter at RBOT-teatret er blevet tildelt 400.000 kr. mindre end indeværende sæson. Teatret erkender selv, at sparket ikke er ramt helt ved siden af og vil nu satse på at få kvaliteten på højkant igen - det skal bl.a. se ved at etablere ensemblespil og mere fasttømrede spillehold

PÅ BORDET

støtte til børneteaterproducenterne - har ellers ikke gjort plads for de store forandringer til den kommende sæson. Lidt omrokeringer mellem RBOT- og TR-listerne, et (midlertidigt?) farvel til en løst organiseret teatergruppe og et par tydelige ekstrastøtte markeringer til allerede støttede børneteatre er det blevet til.

Det kan så afspejle en rimelig tilfredshed med de nuværende teaters aktiviteter eller manglen på et udvokset vækstlag.

KASKADER PÅ NEDTUR

Det samlede økonomiske støtteapparat for sæson 95-96 fremgår af vedstående liste, hvoraf interessante ting er:

Kaskadeteatret har fået sin

støtte beskåret med en sjettedel (fra 2.4 til 2 mio. kr.). Det er det berømte vink med den noksombekendte vognstang til teatret om, at RBOT/TR ikke er ganske tilfreds med teatrets aktiviteter. Vel især det kvalitative virke, for med en omfangsrig turnevirksomhed fejler kvantiteten ikke noget.

Hans Rønne og Mariehønen har byttet plads i RBOT/TR-ordningerne. Vel primært fordi RBOT-styrelsen holder så meget af en udtalt turneaktivitet: Hvad Hans Rønne med to nye opsætninger i støbeskeen til næste sæson ikke vil kunne leve op til - og hvad Mariehønen som en af landets flittigste turneteatre i den grad gør.

Til sæson 95-96 har RBOT

ODENSE HAR EN MÅLSÆTNING

Mens beskyldningerne om »kassetænkning« fyger gennem luften, når det drejer sig om Århus og København måde at tackle egnsteaterloven på, har Odense istedet valgt at formulere noget så visionært som en målsætning for byens egnsteatre. Og dermed har landets tredjestørste by endnu engang vist sig at være kulturførende.

Magistratsens 4. afdeling har med målsætningen udstukket faste rammer for støtten til egnsteatrene, herunder en præcisering af det enkelte teaters særlige profil; at teatrene lægger en væsentlig del af virksomheden i kommunen, at de drives som professionelle teatre med fast personale og suppleret af løstansatte - og at der ved indgåelse af

nye kontrakter vil blive lagt vægt på, om egnsteatrene har opfyldt målsætningerne.

Målsætningen munder ud i principper for tilskud til de enkelte teatre, hvilket har betydet økonomiske løft for byens to deciderede børneteaterproducenter, Skægspire og Gadesjakket. De får nu hver 2 mio. kr. på årsbasis over en 4-årig periode. Vintapperteatret får ca. 1.5 mio. kr. om året, mens Mimeteatret får 525.000 kr., ledsaget af en opfordring til at fusionere med et af de øvrige egnsteatre. Endelig er der en pulje på 765.000 kr., som de øvrige teatre - Musikeatret Undergrunden, Odense Internationale Musikeater, Projektteatret, Bruthalia og Odense Danserne - kan søge om tilskud fra.

fået tilført omkring en million kroner ekstra. Dem har man valgt at sætte i det nytillkomne Nørregaard & Reiches Teater og altså det i forhold til Hans Rønne noget »dyrere« Mariehønen. For såvel mariehønsene som Theater La Balance gælder det i øvrigt, at Teaterrådet i sin indstilling havde lagt op til et noget større tilskud end slutresultatet viser.

Hos Teaterrådets egen pulje kan man endnu engang tildele sig at få øje på den »skjulte egnsteaterstøtte«, der til næste sæson giver Anemoneteatret, Gadesjakket, Gruppe 38 og Møllen mulighed for »alternative« projekter.

Comedievognen fastholdes på det lavere niveau fra forrige års tildeling, mens Rimfaxe er røget helt ud af støtteordningerne for den kommende sæson. Gruppen med det hæderkronede navn er de senere år primært blevet brugt som paraply for enkeltstående projekter, og Teaterrådet har ikke skønnet, at produktionsplanerne for den kommende sæson var tilstrækkelig støtteværdige.

KULTURBY-PROJEKTER

Som det fremgår af projektstøtte-listen, er det ved at være Kulturby 96-tider.

De særligt designede Børneteaterby 96-projekter administreres af Birgit Gad, leder af Vestvolden.

Vestvolden er et af de otte københavnske teatre, der indgår i Børneteaterby 96. De øvrige er Anemoneteatret, Bådteatret, Det Lille Teater,

Teatret Lampe, Theater La Balance, Vandrefalken og Vester 60.

Anemoneteatrets »Den flyvende kuffert« og Theater La Balances »Snedronningen« indgår i det fælles børnekulturbym-projekt »Hans Christian og Søren«, hvor de omtalte børneteatre vil præstere en vifte af tilbud, designet til den særlige kulturbym-lejlighed, centreret omkring berømthederne (osse i udlandet) H.C. Andersen og Søren Kierkegaard.

»Byens Teater« er gadeforestillinger - eller egnsspil om man vil - i samme ærinde og af en halv snes teatre.

Finansieringen er lagt til rette efter et princip med indbyrdes forudsætninger, hvor Teaterrådet har bevilget en sum penge; en tilsvarende sum kommer fra Kulturministeriets særlige pulje; mens Kulturbym-midlerne ligeledes bidrager med mindst den samme sum. Altså en trefaset økonomimodel, der til de særlige kulturbym-børneteaterarrangementer har sikret 12 millioner kroner.

Teaterrådet har givet lidt ekstra af sine midler til børneteateraktiviteterne for på den subtile måde at markere prioriteringen af et ressourceforsømt teaterområde.

De mange rare penge skal i de enkelte forestillinger sikre »lidt ud over det sædvanlige«, dvs. at der til de deltagende teatre går min. 200.000 kroner. Til scenografier, større spillerhold og hvad man ellers kan gøre for at vise flaget...

Mogens Holm er formand for FAST, hvis forretningsudvalg i øvrigt nu består af Søren Kjems (Odin Teatret),

Morten Kidal (Bådteatret), Lone Nyhuus (Uppercut), Erling Wiese (Team Teatret) og Malte Claudio Lind (Komponenterne).

FÆLLES FODSLAW?

BørneteaterSammenslutningen har nu fået ny formand - og tilbud om kontorfællesskab m.m. med FAST

Af Carsten Jensen

De små teatre og deres betydning og forhold til teaterforeningerne var tema på Danmarks Teaterforenings nylige seminar i Randers (se næste side).

Derimod var deres organisering ikke til debat - og det var måske meget godt.

Børneteatersammenslutningen (BTS) har haft dødvande siden en uafsluttet generalforsamling i august (BTA 90), Foreningen Af Små Teatre har for et par måneder siden fået ny formand i Mogens Holm fra Taastrup Teater - og de to organisationer sidder bl.a. sammen i UBOT og deltager sammen i overenskomstforhandlinger, officielle udvalg m.m.

BTS-handlingslammelsen har derfor også ramt FAST. Der har været mumlet om, at man burde slå de to organisationer sammen - også fordi dobbeltorganisering i en stor udstrækning finder sted og herunder den mindre behagelige dobbelte kontingentudskrivning.

Der mumles dog mere ihærdigt om, at en form for paraplyorganisation med kontorfællesskab ville være meget bedre. Evt. med inddragelse af de alternative dansekompanier og performancegrupper.

Mogens Holm er ikke i tvivl: Der er behov for en egentlig og handlekraftig børneteaterorganisation - og der er behov for fælles fodslag de to organisationer imellem.

Han mener altså ikke, at FAST og BTS burde slås sammen. Heller ikke, selvom FAST organiserer de små teatre, egnsteatre og opfølgende teatre - hvoraf mange af dem også har børneteater på repertoire.

Derimod ser han gerne, at diskussionen om dobbeltmedlemskab rejses, når børneteatrets organisatoriske fremtid er faldet på plads.

Såvel FAST som BTS er børn af 70ernes ungdomsoprør og alternative teaterbevægelser, og der hersker fortsat mange brudlinjer, fordomme og fraktionsmagere mellem de gamle og de nyere medlemmer.

FAST-formand Holm håber på et nybrud her. Han mener, at behovet for slankere (arbejdsgiver)organisationer med handlekraft er den eneste farbare vej frem.

FAST har netop besluttet at leje sig ind i nye lokaler - og sikret sig, at der også er plads til Børneteatersammenslutningen. Med det klare formål at sikre et praktisk kontor- og arbejdsfællesskab.

Dette tilbud om husly er noget af det første, den nye BTS-bestyrelse skal tage stilling til efter den ekstraordinære generalforsamling 2. december.

Herefter gælder det søgningen efter en driftig forretningsfører til aflastning af bestyrelsen, som efter planerne fremover primært skal fungere som politisk dagsordensætter.

Og så er der jo lige noget med egnsteater-farven og den tilhørende revision af teaterloven og aktiv deltagelse i den nye børneteaterskole i Odsherred og alle de andre ting, der presser sig på.

Sidste: Det lykkedes at få valgt en ny bestyrelse for BTS ved den ekstraordinære generalforsamling i Odense, således at Carsten Wittrock fra Møllen afløser Anders Ramberg i formandsstolen.

Formandsvalget rejser umiddelbart et interessant spørgsmål, i og at med Carsten Wittrock p.t. sidder i UBOT, Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater, hvor han repræsenterer - FAST...

Carsten Wittrock er ny formand for BTS, hvis bestyrelse i øvrigt kom til at bestå af Anne Josephsen (Skægspire), Sus Hauch (Batida), Anette Eggert (Bag-

gårdteatret), Flemming Holk (Artibus), Anders Ramberg (Jakobole) og Mark van der Velden (Theater La Balance)

TEATERLIV UNDER FORANDRING

Til Danmarks Teaterforeningers seminar i Randers under temaet: »Småt er godt - små teatre kan også lave stor kunst«

Af Carsten Jensen

Teaterforeningernes store årlige firmaskovtur gik i år til Randers, indhyllt i de sædvanlige rammer af pandediskussioner, teaterforestillinger og socialt samvær.

Men selvom seminaret var velbesøgt og Værkets flotte bygninger var et passende sted at snakke teaterliv og -kultur, kan det ikke skjules, at »lokalfirmaerne« både skranter og lukker: Siden 1982 er antallet af lokale teaterforeninger således faldet fra 96 til 81 - og landsorganisationen Danmarks Teaterforeninger (DT) frygter, at tendensen vil tage livet af flere dusin endnu inden årtusindskiftet.

Årsagerne er dels strukturforandringer -

"Tiden har altid været løbet fra de små teatre - ellers ville de have et problem! De har været forud og bagud, men aldrig samtidig..."
Claus Oppermann

herunder fremkomsten af store forestillinger i de mange nye kulturhuse, som teaterforeningerne og deres mindre teatersale ikke kan konkurrere med - og dels de økonomiske betingelser. Teaterloven fra 1990 betyder, at statens vigtige bidrag til brochurer og administration er faldet væk og langt fra alle steder er blevet afløst af kommunale tilskud.

DEN FASTE MODSÆTNING

Der var derfor en vis indre logik i, at årets tema var de små teatre og deres betydning for teaterlivet og -kunsten.

Altså en flok kulturproducenter, der også kan mærke strukturelle ændringer, økonomisk smalhans, en vaklende teaterlov (ikke mindst hvad angår egnsteatrenes situation) - og som i øvrigt har et ambivalent forhold til denne samling af teaterformidlere, som DT udgør...

De små teatre mener nemlig ikke, at teaterforeningerne lever op til deres forpligtelser som formidler af også alternativt teater og såkaldt »smalle« forestillinger, selvom der måske ikke er den helt store publikumsopbakning. Mens teaterforeningerne omvendt ikke kan få de små teatre til at forstå, at de kun overlever på fulde huse - og det er lettest med kendte navne i store forestillinger, der passer til de lokale teatersale.

Et skisma, der blev perfekt demonstreret af Theater La Balances i øvrigt flotte og betagende seminar-forestilling, »Galefyrsten«: En i provinsen nærmest ukendt gruppe med ukendte spillere i et stykke, der ikke kan spilles på en scene og i øvrigt kun for meget få tilskuere...

Og et skisma, der ulmede under hele semi-

"Muren er faldet i Europa, men ikke mellem voksen- og børneteatre".
Beth Juncker

naret og afslutningsvis fik DT-formand Jørgen Hvidtfelt til at snakke om det masochistiske i arrangementet - i og med de fleste pandedeltagere talte dunder til lokalforeningernes manglende mod og mandshjerte.

Men da var der også faldet ord som »slidt

entusiasme«, »reaktionære formidlere«, »bryd monopol« og »træge dansepartnere« om teaterforeningernes forhold til de små teatre.

BEDRE KOMMUNIKATION

Nogle delkonklusioner kunne være, at kommunikationen mellem producenter og formidlere fortsat må forbedres; at der måske med fordel kunne opbygges et »netværk« af potentielle teatergængere til de små forestillinger - og gerne i teaterforeningsregi; at Garantifonden bør fortsættes under en eller anden form, fordi den sikrer »risikofrie« smalle forestillinger - og at de små teatre også må arbejde mere med at finde deres placering og egenart i det fremtidige multikulturelle samfund.

Og så er små teatre jo i øvrigt mange og langt fra entydige ting. Olav Harsløf (rektor på Statens Teaterskole) definerede dem historisk som »under 100 pladser, fuld belægning og moderne dramatik på repertoire«. Erling Wiese, Team-Teatret, mente, at varemærket er tæthed, nærvær og fordybelse. Gunnar Rose, Limfjordsteatret, at de små teatre er ganske forskellige og faktisk kun har de små

Det har de store teatre efterhånden forstået og derfor lavet værkstedsscener og intimsce-ner - som en ventil for nytænkning. Og spørgsmålet er så, om det betyder, at de på sigt overtager de små teatres rolle

Det mente i hvert fald teaterkritiker Mé Lund fra Berlingske Tidende nok til en vis grad var tilfældet. Selvom hun mente, at de store scener stadig svigtede ny dansk dramatik, fandt hun dem mere »forandringsparate« end de små teatre, hvor »halvdelen af produktionerne er noget lort - med stivnede former og samme spillere år efter år«

Hendes kritikerkollega Beth Juncker fra Politiken fandt dog, at de små teatre var afgørende for fornyelsen og det eksperimenterende. Hvis de vel at mærke forstod, at teatrets betydning er under forvandling og at det skal til at finde sin nye placering i multimediebilledet.

VIL TF HAVE DE SMÅ TEATRE?

Om denne placering skulle være i teaterforeningsregi fandt sekretariatsleder på Teatercentrum, Michael Ramløse, det svært at se. Han mente rent ud, at det er urealistisk at få teaterforeningerne til at købe forestillinger fra de små teatre. Og kunne til den ende fremvise tal, der sagde, at de seneste fem sæsoner har de små teatres produktioner kun udgjort mellem 5 og 14 procent af teaterforeningernes samlede opførelser - og bag disse tal skjuler der sig endda det faktum, at ganske få succeser (Niels Hausgaards forestilling hos Vendsyssel Egnsteater, samme teaters »Den ansættende luder« og to »risikofrie«, garantifond-støttede forestillinger) har taget den største del af den lille kage.

Ramløse opfordrede provokatorisk til, at de små teatre i stedet satsede på at sælge forestillinger andre steder og forsøgte at bryde TF-monopolet på rabatterede billetter - eller at man forpligtede alternativt udvalgte grupper (gymnasier o.lign.) til at købe små teatres forestillinger.

Heller ikke Claus Oppermann var optimistisk m.h.t.

"Problemet er økonomien, ikke mangel på interesse for små teatres repertoire. Hvad med at spille på døren - eller lade foreningerne betale i forhold til salget. Så man derved langsomt fik opbygget et alternativt publikum?"
Bent Jeppesen, Helsingør

ÅRETS BØRNETEATERPRIS

Ved Danmarks Teaterforeningers årlige seminar blev »Årets Børneteaterpris« uddelt for 5. gang. Og det må siges at være et populært og fortjent valg, at Jytte Abildstrøms Teater løb med hæderen og Jytte Abildstrøm selv kunne hænge en ny flot pris op ved siden af den efterhånden store samling erkendtligheder, hun har modtaget.

Det er 30 år siden, Jytte Abildstrøm hentede sit næringsbrev, og siden har hun diverteret børn, unge og voksne med sin unikke form for teater, hvori indgår vanvid, eventyr, branderter og en masse andre ingredienser i en særegen, men altid underholdende stuvning.

Og det var da også helt efter bogen og Jyttes hoved, at hun efter en række bevingede ord satte alle seminarets feststemte deltagere til at danse squaredans til aftenens jazzorkester...

Årets anden pris, Turneteaterprisen, gik til Det Danske Teaters »Døden og pigen«.

budgetter til fælles.

Men at de under ét er betydningsfulde, forsøgte Flemming Holk fra Artibus at føre bevis for med tørre tal fra sæson 92-93: Tilskuddet for de små, støttede teatre (egns, børne-, opsøgende og danseteatre) udgjorde 135 mio. kr. ud af 604 mio. - altså knapt en fjerdedel. Til gengæld producerede de små teatre 313 forestillinger ud af 446, altså cirka 3/4. Antal spillede forestillinger var 8091 ud af et samlet antal på 11.793 - altså 2/3. Og med 1.027.000 tilskuere ud af 2.614.000 »service-rede« de små teatre altså knapt halvdelen.

Også de små teatres satsen på ny dansk dramatik kunne Holk føre sandhedsbevis for: Af 153 premierer med dansk dramatik stod de små teatre for omkring 3/4, og netop det så også den nu tidligere Fiolteater-leder Claus Oppermann som de små teatres varemærke: Det er altid her tingene foregår med ny dramatik, nye skuespillere og nye trends.

afsætningsmulighederne: Det er umuligt at sælge ny dansk dramatik til teaterforeningerne, men vi prøver alligevel, fordi vi gerne vil fortælle dem gode historier. Og trods alt ER der tale om mennesker, der frivilligt og entusiastisk arbejder på at skaffe teater til provinsen.

Denne entusiasme satte teaterrådsmedlem Kirsten Ceniuss dog et spørgsmålstejn ved. Hun følte, at der var en noget træt frivillighed over teaterforeningernes medlemmer, der havde siddet 20-30 år - og mente, at disse kunne tage ved lære af fx. Teaterrådet, hvis medlemmer trods alt blev skiftet ud hvert 4. år.

Således »opmuntret« - af disse og mange andre gode og provokerende betragtninger seminaret igennem - til det fortsatte formidlingsarbejde kunne teaterforeningernes seminardeltagere siden drage hjemad. I bevidstheden om, at teaterlivet i Danmark i alle måder er under forandring.

UNDERVISNINGS-PLAN

Efteråret 1995

HOLD 1: 3. - 30. SEPTEMBER 1995 (4 UGERS FORLØB)

Målgruppe: skuespillere

Et langt sammenhængende forløb bestående af tekstarbejde på udvalgte tekster og hele stykker ledet af Ulla Gottlieb, arbejde på gulvet, udvikling af stemme og scenisk energi med Nadine George (GB).

HOLD 2: 3. - 9. SEPTEMBER 1995 (1 UGES FORLØB)

Målgruppe: skuespillere

Et kombineret kursus, hvor Janek Szatkowsky underviser i dramaturgi om formiddagene, og hvor eftermiddagene har overskriften »Stemme og energi« med Nadine George (GB) som lærer.

HOLD 3: 10. - 16. SEPTEMBER 1995 (1 UGES FORLØB)

gentagelse af hold 2.

HOLD 4: 17. 23. SEPTEMBER 1995 (1 UGES FORLØB)

Målgruppe: skuespillere

Kombinationskursus, hvor Victor Marcusen underviser i maske om formiddagen og Nadine George (GB) om eftermiddagen tager sig af »stemme og energi«.

HOLD 5: 24. - 30. SEPT. 1995 (1 UGES FORLØB)

gentagelse af hold 4.

HOLD 6: 1. - 7. OKT. 1995 (1 UGES FORLØB)

Målgruppe: scenografer, teknikere

Scenografi og lys. Lærere: Birgitte Møllentin, Jesper Kongshaug

HOLD 7: 8. - 14. OKT. 1995 (1 UGES FORLØB)

gentagelse af hold 6

HOLD 8: 8. - 14. OKT. 1995 (1 UGES FORLØB)

Målgruppe: administratorer

Administration og teaterlov. Forskellige lærere i forskellige del-områder.

HOLD 9: 15. - 21. OKT. 1995 (1 UGES FORLØB)

Målgruppe: Folkeskolelærere

Dramapædagogik. Kursus, der henvender sig til lærere, der ønsker at anvende drama i undervisningen. Kurset foregår i skolernes efterårsferie.

HOLD 10: 22. - 28. OKT. 1995 (1 UGES FORLØB)

Målgruppe: instruktører, dramatikere

Instruktion. Lærer: Leif Adolffson (S)

HOLD 11: 29. OKT. - 4. NOV. 1995 (1 UGES FORLØB)

gentagelse af hold 10.

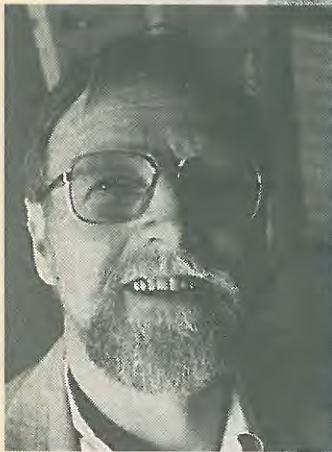
HOLD 12: 5. NOV. - 15. DEC. 1995 (6 UGERS FORLØB)

Målgruppe: skuespillere, instruktører, scenografer, teknikere etc.

Musikdramatisk kursus indeholdende undervisning i sang, krop, drama, sminkning, musikteori osv. samt produktion af 1 eller 2 mindre forestillinger som resultat af kurset. Samarbejde med Den rytmske Højskole i Vig.

Kurset vil benytte sig af forskellige lærere og tilrettelægges af Vigga Bro m.fl.

Yderligere oplysninger (bl.a. omkring lærere) kan fås hos Michael Ramløse, Teatercentrum, eller Olav Harsløf, Statens Teaterskole.

Sven Langhans – initiativtager til Odsherred-projektet – kan nu se planerne tage helt konkret form i det gamle amtshospital

Nu kommer den så - den nye, spændende institution på børneteaterområdet: Det kombinerede

ODSHERRED TEATERCENTER

egnsteater og efter- og videreuddannelsescenter i Odsherred. Start: August 1995!

Af Michael Ramløse

Historien om dette stykke visionære børneteater-politik har været fortalt undervejs her i avisen; men et ganske kort resumé vil være på sin plads.

Ideen, der er udsprunget fra Odsherred Teaterforening/Sven Langhans blev første gang præsenteret i november 1990 på en »kulturinspirationsdag« for de fem samarbejdende kommuner i Odsherred-området: Svinninge, Bjergsted, Dragsholm, Trundholm og Nykøbing-Rørvig.

En arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for de fem kommuner samt Sven Langhans (Odsherred Teaterforening), Vigga Bro (tidligere Teaterrådet), Olav Harsløf (Statens Teaterskole) og Michael Ramløse (Teatercentrum) har siden 1. december 1991 arbejdet med planer og ideer for realiseringen af projektet. Formand for arbejdsgruppen var/er Jørgen Hass, Svinninge Kommune.

Nu er vi så der, hvor planerne kan realiseres: de fem samarbejdende kommuner samt Vestsjællands amt har givet tilsagn om driftsstøtte til egnsteater-delen af projektet. Kulturministeriet har bevilget penge til uddannelsesdelen som et tre-årigt forsøgsprojekt, og Vestsjællands Amt har afsat de nødvendige midler til ombygning af lokaler til formålet.

DE YDRE RAMMER

Odsherred Teatercenter får til huse i to bygninger, Lærkehuset og Egehuset, i den del af det tidligere amtshospital ved Nykøbing S., der nu er udlagt til almene formål, herunder kulturelle institutioner. Det drejer sig om smukke to-

etagers bygninger med udnyttet loft- og kælderetage. I alt 2.300 kvadratmeter vil være til rådighed for teater- og skoleforhold.

Til ombygningen, der starter i januar 1995 og strækker sig ind i 1996, er der afsat 10 mio. kr. fra Vestsjællands Amt, og fra Kulturministeriets »provinspulje« er der givet 1 mio. kr.

Efter ombygningen vil følgende faciliteter være til rådighed for institutionen: Teatersal med plads til ca. 200 publikummer, foyer med garderobe og toiletforhold, prøvesale, garderobe og sminkerum, skræddersal, værksteder, teknikrum, diverse mindre undervisningslokaler, kantine med køkken, kontorlokaler, bibliotek, 22 værelser til elever og lærere, opholdsrum, baderum og toiletter, lagerrum.

Institutionen vil tilbyde kortere og længere kursusforløb, hvor deltagerne bor på stedet.

EGNSTEATRET

Teaterdriften finansieres af egnsteaterstilskud fra de fem kommuner og Vestsjællands Amt. Driftstilskuddet vil være ca. 2,5 mio. kr. som anbefalet i egnsteaterudvalgets rapport fra 1993.

I Odsherred ønsker man et egnsteater, som fokuserer på børne- og ungdomsteater og aktiviteter på egnen, ligesom man ønsker den nyindrettede teatersal anvendt til gæstespil og andre aktiviteter.

Man ser sit egnsteater som et kulturelt kraftfelt i området.

Egnsteaterkontrakten vil foreløbig være tre-årig, svarende til den tre-årige forsøgsuddannelse, som er tillagt skoledelen.

SKOLEN

Det er vigtigt at slå fast, at der er tale om efter- og videreuddannelse indenfor børneteaterområdet. De kunstneriske grunduddannelser finder sted på de tre eksisterende skoler. Skolen er etableret som en tre-årig forsøgsuddannelse med tilskud fra Kulturministeriet.

Skolen ønsker at tilbyde videreuddannelse og inspiration indenfor alle fagområder, både med længere og kortere uddannelsesforløb.

Det er endvidere tanken, at et helt teater kan uddanne sig sammen - f.eks. et forløb på 3 måneder - og beholde sit tilskud samtidig. Det kan tilstræbes, at et sådant forløb bliver en kombination af uddannelse og produktion, således at teatret også kan forlade skolen med en færdig forestilling, der herefter kan indgå i teatrets repertoire.

Teaterrådet har tidligere meddelt, at man vil kunne gå ind for en sådan model, og det er vores håb, at R-BOTs styrelse vil stille sig lige så positivt overfor denne nødvendige videreudvikling af vores gode danske børneteater.

Skolen ønsker endvidere at tilbyde kurser indenfor relevante emner til lærere, pædagoger osv., som beskæftiger sig med drama for børn.

Med hensyn til lærerkræfter forestiller man sig et nært samarbejde med de eksisterende skoler, vel især Statens Teaterskole.

Da lederen for Odsherred Teatercenter først ansættes i foråret 1995, har det været nødvendigt for arbejdsgruppen at udarbejde undervis-

ningsplaner for efteråret 1995. (Se særlig rubrik her på siden)

Undervisningen på skolen er gratis for eleverne; men der betales 1.000 kr. pr. uge for kost og logi. Der er mulighed for at søge fripladser (specielt for udstøttede teatre).

STRUKTUR

Odsherred Teatercenter er én institution med én leder, som således både har ansvaret for egnsteatret og skolen.

Institutionen ledes af en bestyrelse, som består af en repræsentant fra hver af de fem kommuner, 2 repræsentanter fra Børneteatersammenslutningen, 1 repræsentant fra Teaterforbundet, 1 repræsentant fra Odsherred Teaterforening samt 2 medarbejderrepræsentanter.

Bestyrelsen ansætter institutionens leder, som overfor bestyrelsen er ansvarlig for den administrative, kunstneriske og pædagogiske drift på stedet.

Den daglige kontakt mellem bestyrelse og lederen varetages af et forretningsudvalg.

Bestyrelsen for Odsherred Teatercenter nedsættes i januar 1995, hvorefter den tidligere nævnte arbejdsgruppe opløses, og i løbet af foråret ansættes institutionens leder. (Se også stillingsopslaget her på siden).

FREMTIDENS BØRNETEATER

Det er et stort og længe næret ønske for børneteatrene, der nu går i opfyldelse. Takket være mange gode kræfter -

en gang har vist mod, kreativitet og politisk nytænkning i deres vilje til at satse på kvalitetskultur for børn og unge.

Med den ny institution er vi i gang med at skabe fremtidens børneteater i Danmark. Det er en mulighed og en chance, som kolleger over hele verden vil misunde os - den første institution af denne slags overhovedet.

Lad os bruge den - det er vores.

Til lykke Odsherred. Til lykke til os allesammen.

ODSHERRED TEATERCENTER LEDER

Ved den nyoprettede institution Odsherred Teatercenter, der starter virksomhed som egnsteater og efter-videreuddannelsesskole for børneteaterområdet i september 1995, opslås stillingen som leder af hele institutionen. Ansættelse sker foreløbig for tre år med mulighed for forlængelse. Tiltrædelse 1. maj 1995 eller snarest efter.

Det forventes, at lederen af institutionen

- har et bredt kendskab til børneteaterområdet
- besidder de nødvendige kunstneriske, pædagogiske og administrative egenskaber for at bestride stillingen
- er i stand til at forhandle og skabe tillid til institutionen hos offentlige myndigheder og andre samarbejdspartnere
- kan indgå i en positiv dialog med bestyrelse, ansatte, elever, lærere, børneteatrene organisationer og lokalbefolkningen som helhed.

Egnsteatrets drift finansieres som en forsøgsuddannelse med tilskud fra Kulturministeriet. Efter tre år vil forsøget blive evalueret før en evt. beslutning om fast etablering.

Institutionen har til huse i to bygninger på Amtshospitalet i Nykøbing Sjælland - Egehuset og Lærkehuset. Husene vil blive ombygget til teater- og skoleformål i løbet af 1995. Det vil således være lederens første opgave at styre og overvåge dette byggeri, der udover teater- og undervisningsfunktioner m.m. indbefatter 20 værelser til skolens elever, kursister og tilrejsende lærere. Bestyrelsen har udarbejdet undervisningsplaner for efterårssemesteret 1995 og ansat lærere og kursusholdere for denne periode. Boligmuligheder tæt ved skole- og teaterbygningerne forefindes.

Uddybende materiale om stillingen og institutionen kan rekvireres ved henvendelse til Susanne Larsen eller Annette Elkjær på tlf. 53 46 53 00, skole- og kulturforvaltningen, Svinninge Rådhus, 4520 Svinninge, hvortil ansøgningen skal sendes inden den 1. febr. 1995.

ANIMEL DELSE

Erik Viinberg, Lisbeth Knopper og Peter Westphael for fuld udblæsning.
Foto: Søren Pagter

DE TRE MUSKE'FIRE

Fandenivoldsk teaterforestilling bygget over klassiske figurer

Teatergruppen Mariehønen: Comedian-ten. Tekst & instruktion: Kim Nørrevig. Komposition & musik: Jan Møller. Medvirkende: Peter Westphael, Lisbeth Knopper, Erik Viinberg. Scenografi: Poul Fly Plejdrup. Systue: Illona Koch. Aldersgruppe: Unge & voksne.

Det er modigt at tage nogle klassiske figurer som »De tre muskete'« ned fra hylden og støve dem af i 1994, hvor de vel ikke ligefrem står på ungdommens hitliste over idoler eller bestsellerlisten over paperbacks op til jul.

D'Artagnan og hans tre venner skal med andre ord gøres vedkommende igen i tidsalder, hvor kampe i computerspil og hjemmevideoer har fået gentlemændenes gevaldige fægterier til at tage sig ud som søndagsudflugter.

Det er dog heller ikke Nørrevig og Mariehønen's interesse at glorificere de herrer drengebojskrigere endnu engang. Tværtimod, den sidste glorie skal ikke pudses men pilles af traditionens sidste »helte«.

I Bordeaux 1640 sidder fader August fed og værkbruden, mens han lystigt harker i nattemørket. Gåsepennens skratten angiver fluks den ene oprører efter den anden til myndighederne. August er på autoritetens retfærdige side. Men i ly af natten sniger hans fortid sig - ikke just ubemærket - ind bagpå ham for at stjæle hans uretmæssige sparepenge. Hans datter er vendt tilbage fra landevejen for at få sin arv sammen med en anden kvinde. Tror han.

Tidligt går en herlig forvekslingskomedie igang: Datterens ven har forklædt sig som adelig jomfru og August, der har været enlig siden hans kone stak af, bliver nu forliebt eller bare liderlig ved synet af den langlemmede »dame«. Det kommer der en masse små-erotiske og musikomikalske omklædninger ud af - til fryd for de unge.

HØJT GEAR

Historien har haft fart på fra starten, men først her kører den egentlig op i et endnu højere gear. Tyvene viser sig at være fattige skuespillere, der er på flugt fra musketererne for at have sunget satiriske vers om rig og fattig. I en herlig kommentar til 1994-teater påstår de, at publikum kræver ridderlighed, kærlighed, underholdning. Noget, der løfter en op fra den grå hverdag - noget alvorligt uden at det dog må gå ud over det underholdende. Og dér er »Det sande eventyr om De Tre Muskete'« lige sagen. I en sand tour de force spiller de to indbrudte alle rollerne - en sand galskab: D'Artagnans hest opfører sig som Lucky Luke's Jolly Jumper. En hund æder en afskåret hånd og bøvser. Den hjælpende hånd bliver transplanteret. Porthos går til duel kl. 12 i guldgalloner og bar røv. Aramis' blondetørklæde er silketrusser kl. 13, og Athos møder frem som fulderik kl. 14. Det er den herligste 3-i-én-muskete', jeg har set!

Men i ly af alt det fis & fjas fortælles kort historien om den flygtende mor & datter, der blev voldtaget af de tre måske fire, til de skreg af fryd. Chokeret udleverer fader August arven og fejlinformerer myndighederne om skuespillernes videre rute. Angiveren grubler i nattemørket over, hvem der egentlig er oprørere.

Mariehønen spiller »Comedian-ten« med stor energi og munterhed. Til tider lidt overtimet og med lidt for hurtigt mundlæder i visse passager, hvor musikken osse godt kunne dæmpes lidt i forhold til talen. Men netop musikken er basis i denne forestilling. Rokokokapelmester Møllers tangenter veksler mellem sprød pianette og orgelledsaget orkester for fuldt udtræk! Han understreger de forskellige stemninger i smukke, iørefaldende pasticher.

Og komedien udspilles på den mest skrå scene, der er set i lange tider. I al sin enkelhed lægger den op til mange gode gags. Musketererne bliver måske ikke mere populære efter denne forestilling, men det bliver Mariehønen forhåbentlig for deres lyst til fandenivoldsk teaterleg.

JOHN ANDREASEN

PRIMA JULE-PARAFRASE

Der er både nissefar, engle og julestjerner i Anemone Teatrets underholdende udgave af juleevangeliet. Men Jomfru Maria hedder Sofie og har ingen Josef, og historien har fået et par nye moraler

Anemone Teatret. »Når du ser et stjernesud«. Tekst og iscenesættelse: Jan Mogensen. Scenografi: Niels Secher. Medvirkende: Lisbet Lipschitz, Albert Nielsen og Jan Elle. Aldersgruppe: 3-10 år.

Ægte nissepoesi og barnefantasi står ikke højt i kurs i den kommercielle juleforbrugerismes hysteriske ræs.

På linje med legende børn og flabede Garfield-baggårdsskatte er det elementer, som kan gribe forstyrrende ind i juletidens mere lønsomme aktiviteter. Eller som kan forpurre velvoksne, børnefjendske mandfolks forsøg på at tryne en ung, højgravid kvinde. Alt sammen lige nøjagtig, hvad der sker, i Anemone Teatrets fornøjelige og meget frie parafrase over juleevangeliet.

Den er lige til at labbe i sig, den godt sammenskruede historie om den søde, unge Sofie med mellemnavnet, Maria. Ligesom mælken, som katten får af Sofie og med lydeligt velbehag sætter til livs. Hun er nemlig god, er Sofie, og glemmer ikke de svageste trods bekymringerne med at skjule sin store mave for den griske husvært Madsen.

Gør Sofie ikke det, får hun ikke lov til at leje et usselt hummer hos ham, for hverken Madsen eller hans lejer, forfatter Jensen, vil have børn i ejendommen. Jensen skal have ro til at tænke store tanker, og Madsen skal tjene penge. Ikke mindst på julen - og i særdeleshed og til ågerpris - på de fantastiske nyopfundne plastic-guldtræer, drejelige, dryssefrie og med indlagt julemu-

sik. De vækker vild begejstring - også hos publikum!

KLARE FORLØB

Men heldigvis holder både nissefar og baggårdsskat - begge i charmerende dukkeudgave - af børn og ved lige præcis, hvordan man får kontrære voksne til at forbedre sig. Lidt fiksfaks med forfatterens pibe, briller og nøgle og lidt stærkstrøm til juletræerne, og barnet kan trygt lade sig føde.

Ind imellem har et par silkekledte flagrengle i voksenstørrelse gjort deres for at fremme julestemningen. Den fornemmes dog langt stærkere af en formidabel, julenatblå stjernehimmel over den bragende flotte baggård. Et sceneri, der med sine skrå og skæve vinkler, smårude vinduer og moderne skraldebøtter og lysstofrør skaber en atmosfærerig blanding af realisme og eventyr.

»Når du ser et stjernesud« opleves som en livlig og ligefrem juleforestilling, der ved, hvor den vil hen, og med store klartegnede forløb er let at følge i hvert fald fra 5-års alderen. Derfor gør det mindre, at teksten er præget af en indforstået voksejargon, som kun de største og kvikkeste børn kan fange.

De tre medvirkende er mest interessante og opfindsomme i replikbehandlingen, når de lægger stemmer til dukkerne. Mens henholdsvis Sofie, Madsen og Jensen er lagt an som typer, der uden de store nuancer spilles mere fermt og sjovt end poetisk og dramatisk. Til gengæld er opsætningen dejligt fri for fjøget nissevat og overdreven sentimentalitet. Ligesom den gør sig den ulejlighed at pege fingre ad tv-kiggeri og pseudo-jul som følge af voksnes mangel på tid til ægte juleeventyr og -træer.

RANDI K. PEDERSEN

Husvært Madsen klædt på til julesalg viser stolt sit plastictræ til gravide Sofie og forfatter Jensen i vinduet. Albert Nielsen, Jan Elle og Lisbet Lipschitz i Anemone Teatrets kønne julekulisse.
Foto: Elisabeth Rønde Kristensen

Jytte Abildstrøm og Dan Voigt Lønholdt som Flora og Ebbe på jagt efter den forsvundne Kornmoder i Riddersalens billed-smukke juleforestilling. Foto: Torben Thesander

MILJØVENLIGT JULEBUD

Med overvældende, scenisk frodighed beretter Riddersalen et smukt og livsnært, men meget omstændeligt juleeventyr om Kornmoderen og de underjordiske

Riddersalen. »De Underjordiske«. Manuskript: Signe Birkbøll. Komponist: Lars Iver Schiller. Scenografi: Niels Gøtzsche og Dan Voigt Lønholdt. Iscenesættelse: Steen Haakon Hansen. Medvirkende: Jytte Abildstrøm, Daimi Gentle, Dan Voigt Lønholdt m.fl. Aldersgruppe: Alle

Den er næsten nissefri, Riddersalens varme og vidtløftige juleforestilling »De Underjordiske«, der kun yderst diskret lader et par nissehuer kigge frem undervejs. Selvom der helt i tråd med teatrets traditioner ellers ikke er sparet på udstyret.

Men trods fravær af nuttede nissebørn og hidsige nissefædre strømmer forestillingen alligevel i et væk over af sære og mærkværdige hændelser. Ting og mennesker, der bliver væk, oplever det utroligste og kommer igen, og dyr, planter og de frie elementer, der på skift tager en tur på scenen. Alt sammen koglerier gjort med en underfundig alvor, som kun de, der ejer et ægte nissesind, formår at præsentere med scenisk overbevisning.

Det er en kunst, som Riddersalen har udviklet igennem mange år, og som med »De Underjordiske« kan opleves, når den er allerbedst. Få har som dette teater konsekvent arbejdet med musikdramatiske elementer af gedigen kvalitet. Og få kan skabe så sanseri-

ge og generøse scenebilleder, der langt mere end tekst og replikker bærer handlingen igennem til publikum.

Samtidig er netop denne juleforestilling et fremragende eksempel på, at Riddersalen er bedst til børn - og barnlige sjæle. For voksne, der godt en gang imellem vil og tør møde barnet i dem selv, får med »De underjordiske« en langt mere stringent fortalt historie, end i teatrets voksenforestillinger.

Med afsæt i den folkelige beretning om Kornmoderen, der bindes af det sidste neg ved høsten og har særlig frugtbarhedskraft, kommer forestillingen rundt i alle kroge og hjørner af naturen som altings forudsætning. Den historie har Riddersalen fortalt mange gange før, men den går flot ind i en ny sammenhæng, der er lige så smuk, som den er hedensk.

Ulykkeligvis forsvinder den nybundne Kornmoder på selve Mikkelsdag og findes først igen i december efter Ebbe og Floras lange og farlige færd til lands, til vands og i luften. Det går ikke for sig uden et vist mål af akrobatisk vanvid hos Jytte Abildstrøm som Flora, sekunderet af en modsvarende, tung urokelighed hos Dan Voigt Lønholdt som Ebbe. Men også med ubeskriveligt vidunderlige indslag af dukkespil af en kvalitet, der ikke fås bedre.

Alt for omstændeligt går det dog med at få udviklet og afviklet historien og med for mange, lange sidespring for små hoveder. Men som helhed vinder de »De Underjordiske« ved en nogenlunde entydig iscenesættelse og - som noget nyt for teatret - en behersket i spillestil, så alting samler sig til sidst. Med nissegrød og glade bønder, der kan se julen trygt i møde.

RANDI K. PEDERSEN

LIVSTRÆET

Smuk og meditativ dukkeforestilling

Teater Refleksion: »Drengen og Træet«. Montage og instruktion: Åse Linea Sandborg. Dukkefører: Gerte Bacher. Dukker & scenografi: Gerte Bacher, Lise Bønæs. Musik & lyd: Max Olsen Bering. Lysdesign: Bjarne Jørgensen & Jesper Hasseltoft. Aldersgruppe: fra 6 år og voksne.

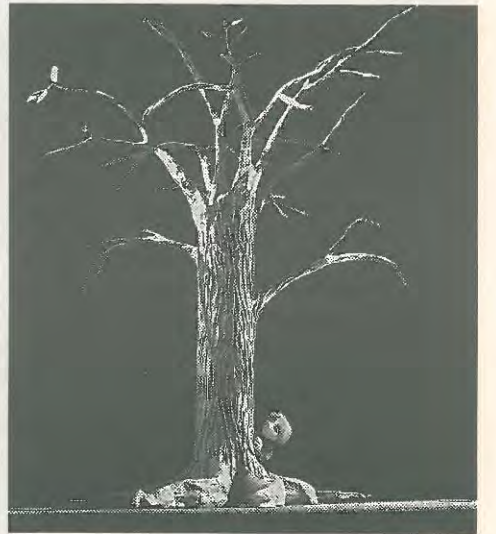
Teater Refleksion laver små, smukke forestillinger. Enkle fortællinger med små bitte dukker og genstande i et meget roligt tempo understøttet af en »svævende« musik. Synthesiserens obo, fagot, xylofon osv. lægger stemningen.

I »Drengen og Træet« svæver en skikkelse ud af mørket under en paraply - skabes i verden. En dreng forsøger at nå grenen på et træ, men falder ned. Han vander træets rod og gynger lidt i en gynge. Så begiver han sig ud til verdens kant (scenens) og er ved at styrte sig ud over den, men gribes uden forklaring. Denne magi gør sig gældende igen, da han pludselig befinder sig i træets top. Men intet godt varer ved - han dumper ned igen og opgiver såret og skuffet. Mens han vugges til ro i en stor hånd, mødes en ung og gammel mand ganske kort. Tidens gang antydes.

Den unge mands liv er osse en forgæves stræben. Han kæmper med at beholde de materielle goder eller den position han har tilkæmpet sig i form af to bunker klodser, som en drilagtig (skæbne)hånd har fristet ham med og grusomt fjerner igen. Som en anden Sisyfos bygger han resterne op igen gang på gang meget nøje et eller andet sted i verden - men til ingen nytte og fremgang? Jo, lidt slapstickkomik bliver det jo til, når han vælter og kæmper sig op igen.

Men vemoden tager atter fat, da han som voksen har stiftet bo og sidder alene i en stue på en gammel kuffert fuld af falmende minder?

Klip. Op over verdens kant kommer en stige og et nyt barn stiger ind i tilværelsen med kuffert med spejl. En ønskedrøm? Et minde? I hvert fald en fyr med drøn på radioen og luftguitaren. Et kort overskud. Så angiver en

lyrisk fløjte igen ubestandigheden og han hænger et pigeportræt op på træet og tager afsked. Ungdomskærligheden blev heller ikke til noget?

Efter en sondering af nattehimen med teleskop forsvinder han helt. Og den voksne mand tager nu et ældre portræt af en kvinde op og anbringer på træet - efterfulgt af en kort vejrmølleglæde.

Da den gamle mand igen er svævet ind i verden med sin paraply og sætter sig ved de to billeder, er drengen fra begyndelsen pludselig i træets krone uden besvær. Han kommer ned uden at slå sig denne gang og leger kort og muntert skildpadde med paraplyen inden han sætter sig sammen med den gamle mand (sig selv?) og ser på portrætterne inden den gamle svæver op i stjernehimlen og forsvinder igen. Til slut vander drengen livstræet igen og slår en koldbøtte inden musik og lys toner ud. Det er ikke let, men trods alt er livet ikke det værste, man har?

Dukkerne er utrolig smukke og føres minutiøst. Handlingen veksler mellem klare og »uforståelige« situationer. Billeder væves ind i hinanden eller sættes brat sammen uden forbindende overgange. Måske er der meget at tænke over. Måske skal man ikke lede efter så meget mening, men bare glide med i Refleksions meditative stemninger.

JOHN ANDREASEN

IKKE SPOR AF SJOV

Årets juleforestilling lever slet ikke op til det vanligt høje niveau på Det Lille Teater

Det Lille Teater. »Hvad ved nisser om jul«. Manuskript: Thomas Winding. Musik: Johannes Mørch og Henrik Hall. Scenografi: Kamme H. Listoft. Iscenesættelse: Carl Press. Medvirkende: Maria Garde, Niels Peter Kløft og Brian Christensen. Aldersgruppe: 3-6 år.

Titlen »Hvad ved nisser om jul« må besvares med et rungende »Ingenting«, hvis man skal dømmе efter Det Lille Teaters sært ufærdige juleforestilling. Her præsenteres en påfaldende usammenhængende historie med en herlig og lovende start, der siden forsvinder ud i det rene vrøvl og tomgang.

Men først begejstres man og tror, at tilskuerne skal opleve det, som kæmpebabyen i kravlegården beder om: Vis mig Julen! En idé, der slet ikke er ueffen overfor et publikum af ret små børn.

I stedet får både babyen, den eneste - i øvrigt - der spilles godt og gedigent, og børnene på bænken en gang forvirret hurlumhej. Hvor der indledningsvis med skingre stemmer serveres en hektisk hverdag med hjemmeløbende mor og ude i byen farende farmand. Mens babyen dænges til med gamle aviser og en saks til julestads dog uden at få svar på sit stadigt gentagne spørgsmål.

Siden opsøger han på egne, tumlede ben et par nisser ovenpå. Men nisserne har mere travlt med stærekasser, der besynges med god musik og forskrækkelige stemmer, end med jul. Nisserne forklarer desuden omhyggeligt, at de skam er der hele året rundt, og det virker mest, som om julen slet ikke interesserer dem. Så på loftet får drengen hverken nissesjov eller fine juleeventyr, men show-slapstick til swingmusik, som tilskuerne næppe kender eller forstår.

Og så pludselig er julen der. Hvilket til fulde demonstreres med helt umotiveret servering af risengrød og uddeling af gaver, da drengen er faldet i søvn, og man derfor tror, at det hele er slut. Det er det desværre ikke. Alt fortsætter en stund endnu i samme skure, hvilket forestillingen kun bliver ringere af.

RANDI K. PEDERSEN

OM ATT GÖRA KONST

Ved børne- og ungdomsteaterfestivalen på Vestfyn i april blev den svenske skuespiller Marie Öhrn bedt om at komme med et oplæg til brugerkonferencen. Temaet var: Kan man overhovedet lave kunst for børn? - og Marie Öhrn skulle tage udgangspunkt i arbejdet på Sigurdteatern i Västerås, der med deres »Det Musikalske Rummet« har bragt fornyelse i teaterkunsten.

Der var stor begejstring blandt deltagerne for indlægget, som her bringes i let omarbejdet og forkortet form

Av Marie Öhrn

Kan man göra konst för barn?

Kan man göra konst för människor?

Ja, man kan göra konst för människor. Barn är människor. Om man inte gör teater av hög konstnärlig kvalitet, ska man inte göra det över huvud taget. Och absolut inte för barn.

Sen kan man diskutera vad man ska ha konsten till. Är den till för att krympa själen? eller vidga den? Ska man HA konst till något? Finns det någon nytta med konst?

Javisst! All bra konst är pedagogisk, men kanske inte i den mening vår svenska skolminister menar.

Ja. Vad är konst?

Konst är Dan Wolgers försäljning av konsthallen Liljevalchs specialdesignade stoffor; det är Monets trädgård och näckrosor, det är daVincis skisser undersökande vågornas rörelser.

Har dessa något gemensamt? De flyttar staketet för livsutrymmet en aning utåt genom att medvetet undersöka och se en bit av verkligheten på ännu ett sätt. Dom tar ansvar för att dom gör det.

Och vi som arbetar med barnteater nickar. Vi instämmer. Vi är seriösa. Vi har lusten. Vi vill vidga själutrymmet.

DÅLIG BARNTEATER

Varför görs det så så mycket dålig barnteater? - när vi nu vill göra konstnärlig teater.

Hur ser den krassa verkligheten ut? Vardagen bakom idealen?

Svårighet.

Man själv.

Är jag en bra konstnär? Som inte ljuger, som tar ansvar för mitt verk, som tar ställning för livet? Hur mycket kan jag egentligen? Hur kan jag vara genuin konstnär i grupp? Var har jag min exhibitionism!

Är vi solidariska människor/konstnärer med rötter i 50-talet så rädda att erkänna den, att vi fortfarande låter oss styras av bruksteater-tanken/nyttotanken, i stället för att släppa fram oss själva, dvs. den blandning av

ömkliga, storslagna, kärleksfulla och skräckinjagande demoner som finns i var och en av oss.

Vad är det som gör att vi så sällan vågar? Min generation har gjort 100-tals pjäser, radio och TV-program om vikten för barnen att ha kvar sin fantasi. Det är absurt! Var är vår egna fantasi? Framför allt den som INTE är saffransgul, jordnära och låter som en flöjt.

Varför anser vi oss ha råd att så ofta välja enklaste vägen! För det kan inte vara sin egna konstnärliga utveckling man

tänker på, när man klär ut sej till teddykanin, spelar nån pjäs med allmänhumanistiska texter till enklast tänkbara popmusik och får 500 barn att stå upp och skrika »räven är efter dej«.

Eller förallandel spela med i dramatisering av känd saga. Simplast möjliga scenografi, skådespeleriet reducerat till att spankulera omkring och säga texten utantill. Med minsta möjliga ansträngning orkar man kanske 3 eller 4 föreställningar /dag.

Skulle detta accepteras av en vuxen publik? Skulle jag acceptera att medverka i detta om det var för en vuxen publik? (Varför blir en del kritiker ännu idag överraskade av om det är bra skådespeleri i en barnteaterföreställning?)

Vi konstnärer kan på inga villkor acceptera barn som marknad. Nej, vi måste arbeta medvetet för att ge oss möjligheter att våga, dvs. ett ständigt pågående forskningsarbete om hur man skapar grogrund för det »gudomliga«, flödet eller slumpen - eller vad man vill kalla det. Och dessutom uppöva vår förmåga att tillvarata dessa ögonblick.

BARN BOR I ET FRÄMMANDE LAND...

Krassa verkligheten.

Den andra svårigheten.

Publiken.

Vi kan för lite om människor. Vi kan för lite om barn. Jag är uppvuxen med en visa av Olle Adolfsson: »Barn är ett folk, och dom bor i ett

främmande land...«

Och jag trodde att det var så. Tills jag, ganska sent i livet, själv fick barn och oerhört konkret blev varse att de inte bara bodde i samma land utan också samma lägenhet.

Då, för 30 år sedan trodde man inte att spädbarns känsel var så utvecklad att man behövde bedöva dem vid smärre ingrepp. Nu för tiden har vi musikcirklar för ofödda, för att man vet att de njuter av musik redan i livmodern.

Jag menar att forskningen om barn och barns utveckling och barns situation i världen har nyss startat och tar enorma kliv. Vi som arbetar med barnteater måste följa denna utveckling på nära håll.

Vem är till för vem?

Ibland när jag ser barnteater, får jag en känsla av att vi är rädda för att dom inte ska tycka om oss. Och när jag ser teater för tonåringar, att vi inte vill bli genomskådade.

Men vi tillhör föräldragenerationen (många av oss). Som dom ska göra sej fria ifrån. Och vi vill så väl. Att dom ska slippa göra en del av våra misstag. Precis som våra föräldrar före oss. Vi vill dom väl. Vi vill lära dom. Men vem har mest att lära vem?

Så här tänker jag ibland: En lekande kultur - en kultur där man leker - är tecken på en hög kultur med intellektuellt sväng.

Så tänker jag vidare: ...bar-net... lär sej livet... härmar... leker... härmar... LEKER... sen kunskapens träd... leker allt mer sällan... presterar!... går mot slutet... dör.

Alltså har människan som art sin högsta kulturella status som barn. Prova att tänka så nån gång!

Nu håller vi på och hittar på apparater som leker ÅT barnen. Och själv har jag medverkat i mer än en föreställning där jag lekt FÖR barnen.

BEHÖVER SMÅ BARN TEATER?

Behöver små barn teater?

Ibland vill jag inte erkänna det, men omvärlden finns. Den finns på ett sätt, som många människor ser som en del av sitt jag - TV-n.

OCKSÅ barn som bara ser barn-TV ser mycket TV och mycket lögn och skit på TV.

OCKSÅ barn som bara ser bra TV-program ser för mycket på TV.

Vad ska de göra i stället? Jo, de ska leka själva. Det är sen, när man blir virtuos på egna lekar, som det kan börja komma vuxna och »leka« virtuos för en. Och det inträffar egentligen inte förrän man gått i skolan nåt år.

MEN. Nu finns alltså TV-n. Med nån som leker åt en i en låda i samma rum, men inte närvarande. Ser en inte.

Marie Öhrn i Sigurdteaterns »Guds djärvaste ängel«. Foto: Frida Holmgren

DÄRFÖR tycker jag det är nödvändigt att göra teaterkonst för barn.

Själv har jag aldrig haft någon vilja att vända mej till barn under 5 år. Jag har bara nån känsla av att det är något annat de behöver. Vara med och leka själva. Nån slags leketeater kanske, med dramapedagoger och skådespelare tillsammans.

SIGURDTEATERN

Sigurdteatern, Länsteatern i Västmanlands barn- och ungdomsteater som också spelar för vuxna - och barn är man enligt FN-s barnkonvention tills man fyllt 18 år.

Så här bildades Sigurdteatern: I maj 1989 när all planering var klar blev två skådespelare »över«, den ene av dom var Rolf Lydahl och dessutom träblåsaren Anders Larsson.

Det räckte nästan till en barnföreställning. Man beslöt sätta upp »Lilla drömspelet« av Staffan Westerberg, så det behövdes en ängel. Då anställdes jag.

Redan första repetitionsveckan började vi drömma om en permanent barn- och ungdomsteaterscen i våra repetitionslokaler i Sigurd-kvarteren i Västerås hamn.

Torbjörn Grass, kompone-

rande gitarrist, hade ett tag gått omkring med en ide om ett ljudande rum, med nybyggda instrument, instrument av allehanda skräp, men allt skulle kunna tonbestämmas och spelas tillsammans med vanliga instrument.

Vi behövde slagverkaren Lennart Löfberg. Med hjälp av Barbro Frambäck, då producent, nu teaterchef i Västerås, drevs allt igenom och vi fick ett experimentår utan föreställningstvång.

Vi skulle forska. Göra det vi inte hade gjort förut.

Hösten 1990 startade vi. I Det Musikalska Rummet. Två skådespelare och tre musiker. Första spelåret gjorde vi 30% av teaterns föreställningar, hade 20% av publiken (trots att en av uppsättningarna hade max 25 barn/föreställning) och hade 10% av budgeten. Så uppdämt var vårt behov att uttrycka oss. Uttrycksbehov, ja.

VAD SKA VI HITTA PÅ?

Första året var vi sprängfyllda av ideer vi ville pröva i Det Musikalska Rummet. Här kunde vi äntligen göra Majakovskijs texter. Det blev två föreställningar, en för de största »barnen« och en för de minsta.

Musikerna ville göra en konsert. Det blev en konsert för alla åldrar. Vi ville göra en sammanhängande berättelse - berättarteater - i Det Musikalska Rummet. Det blev »Historien om ett ägg« av Ingegärd Monthan. För mellanstadiet och vuxna. Vi ville pröva rummets möjligheter. Det blev textmusikaliska happenings...etc.

Vi producerade oss så mycket att vi kände som vi började gå på tomgång, och blev tvungna att bromsa. Vi ville hitta tillbaka till att skapa situationer där ideer kan uppstå.

Hur bäddar man för de gudomliga ögonblicken? En känd regissör, tillika manusförfattare, lär ha sagt: »Sätter man sej varje dag klockan nio för att skita, så skiter man förr eller senare klockan nio«. Det är bara det: Hur gör man det kollektivt? Något har det med klockan att göra. Det måste få ta tid. Vi måste ge oss tid. Våga vara ineffektiva. Inte lata. Men onyttiga. Icke-presterande.

I vår grupp har det hittills varit så att Torbjörn driver från musikaliskt håll och Rolf och jag från det teatrala. Övriga sluter upp när intresse uppstår.

Hur blir alla medskapande

FANTASIN OCH VERKLIGHETEN

Ofta finns det ett tänkvärt innehåll. Men också gott om humor, spänning och lekfulla associationer. Det konstaterar Ulla Pagrot sedan hon sett flera barnteaterföreställningar vid en barn- och ungdomsteaterfestival i Stockholm

Av Ulla Pagrot

På mitt skrivbord trängs sjöhästar, sfinxar, en burkpojke, ett par gubbar i en parklåda och några finska krigsbarn.

Det är mina senaste vänner och bekanta som är förevisade på bilder och program. Jag träffade dem nyligen på Barn- och ungdomsteaterfestivalen i Kärrtorp i Stockholmstrakten.

Jag börjar med sjöhästen. Den är dansk och hör hemma hos Mariehønen i Randers i deras uppsättning av »Sanningen och Sjhästen«. Stycket handlar om Henry - en pojke i sjuårsåldern - som har kommit på kant med sin familj. Far och mor anklagar honom för att ha lekt med tändstickor. Beviset är några brända papperslappar som de funnit. Henry bedyrar att han är oskyldig, men blir inte trodd.

»Sanningen och Sjhästen« är en välgjord och bra liten föreställning om hur det kan vara att ensam och oförstådd, om hur tryggheten hos ett barn kan få sig en rejäl törn.

Det tänkvärda innehållet hindrar inte att det finns gott om humor, spänning och lekfulla associationer. En vinklad stege är i stort sett enda rekvisitan och den används fyndigt.

Peter Westphael gör Henry och låter rollen ta ut svängarna rejält såväl i glad tuffhet som i ängslan och oro. Lisbeth Knopper pendlar som en kameleont mellan tre, fyra roller. Särskilt oemotståndlig var hennes besäftige hund Rolf.

ETT KLASSIKER-PROJEKT

Maskoten sjöhästen var en hygglig prick som stöttade sin lille parvel vid behov. Mer betänksamt kan det vara

My Areskoug och Marie Ahl i TU Rteaterns »Burkpojken«. Foto: Ryno Quantz

med en sfinx, ett skräckinjagande monster som dyker upp i de gamla myterna än med manshuvud än i kvinnoskepnad. På programbladet ruvar han avvaktande på toppen av en pelare.

Profilteatern i Umeå spelar »Sfinxens skugga« i regi och bearbetning av Mikael Löfgren. Till grund för uppsättningen ligger Sofokles drama Konung Oidipus och målgruppen för klassikerprojektet är mellanstadieelever. Pjäsen har förkortats rejält och tar i i denna version ungefär en timme att spela.

Som introduktion till den klassiska grekiska teatern tror jag att dramat om Oidipus är väl svärbegripligt för mellanstadiet.

Högstadiet och gymnasiet kan säkert lättare följa med inte bara i intrigen utan också ta till sig de existentiella frågor som finns i pjäsen. Och handlingen, som bygger på en märklig historia om en man som råkar mörda sin far och som sedan - omedveten om sitt brott - gifter sig med sin mor, kan säkert fånga en ung publik. Körens berättande och kommenterande roll har stor betydelse för handlingen och i Sfinxens skugga imponerar körpartierna med sina mycket distinkta och samstämda röster, vars dramatiska kraft förstärks genom musikens rytm. Scenografin är stram, enkel funktionell, estetiskt

tilltalande.

Trots uppsättningens goda förutsättningar och den inre spänning, som uttrycks i körtexten, så blir det inte riktigt levande teater av det dramatiska stoffet. Rollernas individuella öden, deras maktlöshet och lidande förmår inte beröra.

Möjligen kan teaterformen den här gången - spelet är mycket stiliserat - skymma gestaltandet.

VERKLIGT LIVSÖDE

»Kainos sång« - en pjäs om den fantastiska verkligheten - bygger på ett verkligt livsöde där en flicka från Karelen hamnar som krigsbarn i Sverige. Det är Ånglunds teater i Norberg som gett sig i kast med Kaino. Urban Lindh har regisserat och det måste sägas med en gång att det har blivit en ovanligt bra föreställning tät, klar och meningsfull.

Vi tänker kanske inte på det så ofta, men de 70 000 krigsbarn som kom till Sverige från Finland under andra världskriget var den första stora flyktingvågen hit i modern tid. Kaino var en av dessa.

TRYGGA BARNDOMEN

Berättelsen börjar i Kainos barndomshem i Karelen. Där var hon trygg och harmonisk hos föräldrar och syskon. Men den mörknade snart, barndomen. Krigets svarta skugga lade sin tunga hand

över Karelen. När det var som mest oroligt, 1942, då bomber föll och svält hotade, skickades Kaino till Sverige. -Du måste vara duktig flicka, förmanade mor. Och ta väl hand om dina småbröder! I Sverige får du det bra, där finns inga bomber, inget krig och du får äta.

Så spelas Kainos vidare öden upp. På den lilla runda, arenaliknande scenen är barnkammaren och de små möblerna den trygga utgångspunkten. Där finns dockan Marja och småbröderna - två teaterbegåvade dockpojkar!

Carina Nurmiletho tolkar barnets oro och ängslan i det nya landet så att vi känner det innanför huden. Hon är Kaino och berättare på ett mjukt, personligt sätt, ömsint men inte utan sentimentalitet. Kaino är inte bara orolig, hon kan bli arg också. Särskilt när vuxna tanter och farbröder försöker lura ifrån henne småbröderna. Flyktingpojkar tycks vara mer populära hos fosterföräldrarna än flickor. Men Kaino står på sig i det längsta och håller killarna i ett fast grepp.

Ismo Nurmiletho spelar flera av de olika figurerna som Kaino möter, snipiga damer och snåla gubbar som ska »besiktiga» barnen.

Det blir lätt karikerade typer i sådant sammanhang - de är ju sedda med de förskräckta barnens ögon -

och det blir mycket roliga och träffsäkra porträtt! Och Ismo Nurmilethos ofta livsbejakande - ibland vemodiga toner från dragspel och kantele ger kraft, färg och kontur åt det stora äventyret som Kainos sång är.

FARTIGT OCH ROLIGT

I fru Berti Bartolottis vardagsrum vilar inga ledsamheter.

Hon är en pigg och sorglös person klädd i brokiga kläder. Hemmamiljön är lika färgglad som Berti. Hon sjunger, dansar och äter godis och tar en klunk vin när det faller sig, väver plastmattor när tiden medger. En vacker dag får hon en pojke hemskickad på burk. Hon kan inte erinra

ASSITEJ - Nybrokajen 13, 3. tr. S-111 48 Stockholm Sverige

sig att hon beställt någon burkpojke på postorder, men blir förtjust i pojken med en gång. Han heter Konrad och är sju år. Det är bara ett fel på honom. Han är för väluppfostrad. Vill gärna lägga sig tidigt, läser läxor jämt, gillar inte godis. Detta tänker fru Berti råda bot på.

TURteaterns »Burkpojken« är en mycket fartig och rolig föreställning, en upp- och nervänd satir över barn och föräldrar. Skådespelerskan - Marie Ahl - som spelar fru Berti har en härlig komeditalang och en spon-

tanitet på scenen som om alla problem uppstod precis när hon får syn på dem.

Birgit Hageby och Lars Rudolfsson har gjort dramatiseringen efter en bok av Christine Nöstlinger, i regi av Victoria Kahn.

»Parklådans hemlighet«, också i regi av Victoria Kahn, som spelas av Pantomimteatern är en farsartad och poetisk mimföreställning, som sätter fart på vår fantasi och inlevelseförmåga.

I lådan döljer sin en luffare, en poet, en Charlie Chaplin, en del av Helan och Halvan. Ja, i samma person. Så mångsidig är hyresgästen som i Bo W Lindströms gestalt huserar i parklådans. Han är ledigt klädd i rymlig säckväv, har papperluva på huvudet och gott humör. Planterar hellre blommor än plockar upp skräp. Det dröjer inte länge förrän Vän Av Ordning dyker upp och konflikten är ett faktum.

Mötet mellan dessa två världar blir en galen och ljuvig historia, där allt kan hända och händer. Vän Av Ordning - Jan Wancke - blir alltför chockad av slarvern som envisas med att vilja bo kvar i lådan. De två träter om allt; luffaren är visserligen en godmodig typ men kan inte låta bli att retas ibland. När måttet är rågat för den ordentlige mannen så händer något ganska oförutsett... Och har man sett, de två blir så småningom nästan kompisar. Rädslan för det okända gick att övervinna!

De båda mimartisterna är oerhört skickliga och lyckas helt förvända synen på oss och upptäcka att ingenting är vad det först synes vara. En trasig ölburk till exempel, kan vara ett litet konstverk, papperstussar har ett eget liv. Verkligheten kan bli underverk när som helst, så länge man har inlevelseförmågan.

Ulla Pagrot är frilansjournalist och skriver barnteaterkritik i bl a Helsingborgs Dagblad när denna artikel varit införd

FARVEL TIL NORDISK INDSTIK?

Der har nu været Nordiske Indstik i Børneteateravisen gennem fire år - muliggjort af økonomisk støtte fra Nordisk Kulturfond - der har betalt ekstraudgifterne ved produktionen af de fire sider i hvertandet nummer af Bør-

neteateravisen. Nu er støtteperioden ved vejs ende, og denne udgave af Nordisk Indstik er derfor muligvis den sidste i rækken. Der arbejdes dog p.t. med flere modeller for en fortsættelse af indstiksmuligheden, som

de enkelte landes ASSITEJ-centre har været glade for.

Udover at kunne orientere sig om børneteater-aktiviteter i de øvrige nordiske lande via de tilsendte eksemplarer af Børneteateravisen, har de enkelte centre også benyt-

tet sig af muligheden til at indlægge deres eget lokale indstik i indstikket med nyt fra ASSITEJ-centrene.

Men med en tak til Nordisk Kulturfond for den økonomiske støtte, takker indstikket af for denne gang...

NORDISK Indstik

ÖGULEIKHUSID

NYT LIV I ASSITEJ

Island har nu fået nyt liv efter at have været paralyseret de sidste to år. En ny bestyrelse blev valgt for nogle uger siden. Dórhallur Sigursson er formand, men andre i bestyrelsen er Hallveig Thorlacius, Margrét Pétursdóttir, Pétur Eggerz og Dórtis Arnljótsdóttir.

Børneteater i Island har været meget blomstrende i den sidste tid. Mange mindre teatergrupper har lavet forestillinger, som de har turneret med og de store teater har også haft forestillinger for børn og teenagere. De frie grupper økonomi er usikker, og der er ingen garanti for, at de penge, som fås til de frie grupper, går til børneteater. Derfor har de små grupper for det meste været med små enkle forestillinger med 1-4 skuespillere, men de store teatre har store forestillinger med mange personer og flot scenografi.

Det må være meget vigtigt for børneteater i Island at presse på for at få penge specielt til børneteater. De fleste af de små turnerende forestillinger har været for aldersgruppen 2-6 år, hvor børnehaverne har været meget mere positive overfor at få teater på besøg end skolerne.

De store teatre gør mere for teenagere nu end før.

I Nationalteatret vises »Gauragangur« (Tumult), som nu har været på scenen i næsten et år og fået op til 30.000 tilskuere og Statsteatret har nylig haft premiere på »Ofælna Stylkan« (Pigen som ikke kunne blive bange).

Nyt dukketeater, »Tíu fingur«, som begyndte sidste forår rejser landet rundt med »Englespil«.

»Strengjaleikhusid« viser »Sonata« (Sonata), opera for børn.

»Furduleikhusid« besøger en børnehave med »Hlini kongesson« (Prinsen Hlini), en dramatisering af et islandsk eventyr.

»Möguleikhusid« viser »Umferdaralfurinn Mokllur« (Trafikalfen Molkur), et undervisningsstykke om at børn skal passe på sig selv i trafikken.

Möguleikgysid« flyttede i sit eget hus i foråret og begyndte med en børneteaterfestival hvor Islandske grupper og det danske børneteater Mariehønen havde forestillinger.

Andre forestillinger er bl.a. »Ruslaskrimslid« (Affaldsuhvret) et stykke om miljøvenlighed og »komumfinnum fjorsod« (Kom find en skat).

Island har fået sit første teater udelukkende til børneteaterforestillinger

Möguleikhusid, der blev grundlagt i 1990, er et professionelt børne- og ungdomsteater. Grundlæggerne skuespillerne Alda Arnardóttir, Bjarni Ingvarsson, Pétur Eggerz og Stefan Sturla Sigurjónsson sammen med andre skuespillere, teaterdesignere og komponister har arbejdet med gruppen.

Det har fra begyndelsen været Möguleikhusids mål at arbejde med børnemateriale. Grunden til det er, at medlemmerne syntes, at der manglede et børneteater af den slags, som man ser i de fleste nabolande, d.v.s. en teatergruppe der udelukkende beskæftiger sig med børneteater hele året rundt.

Teatret har fra starten arbejdet som rejsende teater for de yngste tilskuere. Grunden til det er, at børnehaverne har stillet sig mere positivt over for at købe forestillinger end skolerne. Antal forestillinger per teaterstykke plejer at være mellem 50 og 90.

Det sidste år har Mögu-

leikhusid samarbejdet med Færdselsrådet om at præsentere forestillingen »færdselselven Mokollur«, et undervisningsstykke om færdsel og trafik for børn i alderen 3-8 år. Dette samarbejde gav så godt et resultat, at stykket nu har været vist 140 gange og sandsynligvis bliver forestillingerne mange flere.

VENDEPUNKT

Alle de stykker, teatret har vist, er lavet af gruppens medlemmer. Den arbejds metode, som gruppen plejer at bruge er, at alle medlemmerne kommer med deres ideer til en historie, men bagefter samler en fra gruppen alle trådene sammen til et manus. Gruppens medlemmer har også iscenesat stykkerne, men de har ansat folk til at lave musik og designe kuliser til enkelte projekter. Enkelte gæsteskuespillere har også deltaget i stykkerne.

I år har teatrets forhold ændret sig meget siden det har lejet 200 m² lokale i Reykjaviks indre by. Gruppens medlemmer har fra i februar puslet med at ændre et bilværksted til et teater. De første forestillinger i det nye teater var en del af Festspille-

ne i Reykjavik 1994 (Rey-

kjaviks kunstfestival). Gruppen organiserede en børneteaterfestival, hvor fem islandske teatergrupper og den danske gruppe Mariehønen deltog.

Nu til efteråret fortsatte man med forbedringer af lokaler og regner med, at alt er færdigt sidst i november når gruppens julestykke »Tritiltoppur« har premiere. Teatrets lokaler er faktisk et vendepunkt i islandsk teaterhistorie, for det er det første teater i Island, der udelukkende bliver brugt til børneteaterforestillinger.

Gruppens ændrede forhold kræver en anden arbejds metode end før. Nu kører den ikke udelukkende som et rejsende teater men kan også byde på »stationerede« forestillinger i teatrets lokaler. F.eks. vises juleforestillingen »Tritiltoppur« udelukkende i teatret. I stedet for at besøge børnehaver og lignende inviterer teatret tilskuerne hjem, og de bliver hentet i bus. Andre af vinterens forestillinger kan rejse rundt med de bliver også vist i teatret.

UDENLANDSK KONTAKT

En anden forandring, gruppen planlægger af sit arbejde,

er at lave forestillinger til andre aldersgrupper. På teatrets repertoire i vinter er stykker for ældre børn, og man har nogle bestemte tanker om ungdomsteaterforestillinger næste år.

På det sidste har gruppen prøvet at komme i kontakt med udenlandske børneteatergrupper. Gruppens medlemmer har været på kurser og festivaler i Norden og Mariehønenes besøg gav stort udbytte. Man forbereder nu flere gæstespil.

Det er selvfølgelig både dyrt og svært for en lille teatergruppe at bygge og drive et teater. Det koster en lang arbejdsdag, der sjældent er lønnet, hjælp fra venner og bekendte og støtte fra hjælpssomme firmaer og institutioner. Dette år har været godt for Möguleikhusid. Forestillinger er gået godt, og teatret har fået mere støtte end nogen sinde før.

Desværre har teatret ingen fast støtte fra offentlig side - sådanne har man ikke til børneteater i Island. Möguleikhusid er begyndt at planlægge de næste års repertoire. Det gør man kun bevæbnet med sin optimisme.

Pétur Eggerz og Gunnar Helgason i »Trafikalfen Mokollur«

PRIX D'ASSITEJ

Den svenske afdeling af ASSITEJ har givet sin Prix d'ASSITEJ 1994 til teaterkritikeren Kent Hägglund, der bl.a. er fast skribent i teatertidsskriftet entré og hvis analytiske evner og skarpe pen Børneteateravisens læsere stiftede bekendtskab med, da han var gæsteanmelder for bladet ved børne- og ungdomsteaterfestivalen i Århus i 1988.

I pris-motiveringen hedder det bl.a.: »Genom sin skarpa analysförmåga och sitt aldrig svikande engagemang förmedlar Kent Hägglund en stark tro på svensk barnteaters utveckling och möjligheter«.

VALG TIL BESTYRELSEN I SVENSK ASSITEJ

Svenska ASSITEJ har haft årsmöte och haft val till styrelsen. Efter Peter Engkvist som avgick på egen begäran invaldes Gunilla Diehl.

Gunilla är frilansregissör och tidigare konstnärlig ledare för Teater 23.

Styrelsens sammansättning för det kommande året är sålunda:

Judit Benedek, ordförande, Niclas Malmerona, vice ordförande, Agneta Bertilsson, sekreterare, Anne Lund, kassör, Bernt Höglund, Ingrid Kyrö, Marie Jönsson, Ingegerd Monthan, Gunilla Danielsson och med Barbro Cotte som adjungerad.

NORDISK NYHEDSBULLETIN

Nordisk Ministerråd er støttestativ for et nyt blad, »B & K« - Nordisk Nyhedsbulletin om Barn og Kultur, der udgives af Nordisk kontaktudvalg om barn & kultur.

Bulletinen er et led i Nordisk Ministerråds satsning om det børne- og ungdomskulturelle område i Norden, sådan som det blev vedtaget på et møde i Reykjavik i foråret.

Og netop denne handlingsplan og dens opfølgning er selvfølgelig »hovedhistorien« i det første nummer af bulletinen, der desuden bringer nyheder og notiser om de nordiske landes bestræbelser på at prioritere børne- og ungdomskulturen højere.

»B & K« skal udkomme fire gange årligt i 2.000 eksemplarer og udsendes gratis til relevante institutioner og organisationer over hele Norden.

GAURANGANGUR

Nationalteatret har formået at få fat i unge med sin succes-forestilling

Årets største publikumsucces i Island var Nationalteatrets opførelse af Ólafur Haukur Simonarsons musical, Gaurangangur (tumult). Når forestillingerne slutter ifølge planen til januar, vil godt 30.000 teatergæster have set stykket i løbet af et år. Selvom Gaurangangur er en rockmusical og hovedsaglig omhandler ungdom, har den også nået at få fat i de voksne, helt i de

aldrendes rækker.

Forfatteren bygger stykket på sin roman, »Gaurangangur«, som er udkommet i Danmark under titlen »Tumult«. Romanen fik en fin modtagelse af de danske kritikere, bl.a. skrev Gorm Rasmussen i Politiken: »Orm Odinson er 16 år og et geni. Ingen tvivl om det. Til »den børnevenlige Ådselsgrib« skriver han digte, som burde få verden til at skælve, men verden ryster blot på hovedet af den unge islandske gymnasieflab, for hvad skal det blive til med Orm, der - når har ikke skriver, drikker eller onanerer - gør alt for at

lægge sig ud med autoriteterne. Autoriteterne er kioskeje-re, politiet, sportsidiotiske søskende, skolelærere, forældre, forældrenes nye ægtefæller og forældre til kæresten og kammerater osv.

M.a.o. Orm er i puberteten, og det lægger han ikke skjul på. Hvis man hører til dem, der som ung trak vejret gennem bøger som Forbandede Ungdom og De uanstændige, vil man kunne få stor glæde af den lange roman, der har de to klassikeres indlevende forelskelse i stoffet og personerne. Det samme vil den generation, den angiveligt er skrevet til.

Hovedpersonen befinder sig uafbrudt enten i helvede eller himlen, aldrig på jorden, men det skal sandelig siges, at han sætter sine spor der. Som læser halser man efter, bjergtaget over pludselig at få den energi igen, der karakteriserer racen, de sekstenårige. Handlingen er både velkendt og ny, man lukkes ind i en verden, hvor tryghedens glasskaller krakelerer.

Mest af alt fordi Orm helt systematisk slår dem ned indefra. Der er altså mere besærk i ham end i Salingers og Panduros helte, og man aner en lettere fremtid. Bogen er også lettere, skrevet i et

sprog banet af mange andre og et hårdkogt sprog, men det er også samtidigt helt forfatte-

rens og Orms eget. Hyperrealisme, kalder han det. Det skal jeg love for.«

**ASSITEJ - Möguleikhusid Laugavegur 105
IS-105 Reykjavik, Island**

VI SKABER NORDEN

Som led i nysatsningen inden for det nordiske kulturarbejde og handlingsplanen på det børne- og ungdomskulturelle område afholdes en nordisk konference under titlen »Vi skaber Norden«, hvor fremtidsperspektiver skal fremsættes og endevendes.

Konferencen afholdes på Voksenåsen Hotel, Ullveien 4 i Oslo fra 28.-30. januar med en deltagerpris på 1200 kr.

Deadline for tilmelding er 15. december - og såvel tilmeldingsblanket som oplysninger kan fås hos:

Nordisk Kontaktudvalg om barn & kultur
c/o Børn & Kultur, Kulturministeriet, Nybrogade 2,
DK-1203 København K. Tl. 33 92 33 70/
Fax 33 92 35 47

INTERNATIONAL BØRNETEATERFESTIVAL I VEJLE

Vejle Amt og Vejle Kommune har taget initiativ til at afholde en international børneteaterfestival i Vejle i dagene 14. - 20. august 1995

Festivalen arrangeres af kulturforvaltningerne, og Dansk ASSITEJ er med i samarbejdet, bl.a. ansvarlig for sammensætningen af programmet.

I løbet af festivalugen er det planen at præsentere ti udenlandske og to danske forestillinger af høj kvalitet, at afholde workshops for teaterfolk, lærere i området og skoleelever.

De udvalgte forestillinger og workshops henvender sig til børn i alderen 10 - 16 år, og på workshops-siden indgår bl.a. en stort anlagt danse-workshops for unge med Efva Lilja fra Sverige samt et samarbejdsprojekt mellem børn fra Zimbabwe

og en 6. klasse fra Mølholmskolen i Vejle. Sammen skal de i løbet af festivalugen producere en mindre forestilling, som vises på festivalens sidste dag. Dette projekt gennemføres med økonomisk støtte fra DANIDA.

På nuværende tidspunkt vides det, at festivalen vil vise forestillinger fra Wales, Rusland, Norge, Sverige og Zimbabwe, desuden forhandles der med teatre fra Holland, Tyskland og Brasilien.

Dansk ASSITEJ vil afholde sin 1995 generalforsamling i Vejle i forbindelse med festivalen, og et særligt arrangement i ugens løb vil markere Internationalt ASSITEJs 30 års jubilæum.

Flere oplysninger om festivalen og et nærmere program vil fremkomme i næste nummer af BTA

NORDISK
Indstik

Intryck och reflektioner från ASSITEJ's barn- och ungdomsteaterfestival i Norge høsten 1994

Av Håkan Islinger

Som medarbetare på en av föreställningarna vid ASSITEJ's Barn- och Ungdomsteaterfestival i Kristiansand, 5-8 oktober i år, hade jag tillfälle att se nästan alla föreställningarna och dessutom delta i de diskussionsforum som programmet bjöd på.

Samtliga föreställningar spelades på Agder Teater som hade ställt tre scener under samma tak till förfogande. Här låg också biljett- och festivalkontoret som en naturlig mötesplats på väg mellan föreställningarna.

Festivaldeltagarna och arrangörerna bodde, med få undantag, på samma hotel. Mellan täta besök vid smörgåsbordet och senare, i festivalens nattcafé, fanns därför gott om tid och möjlighet att mötas.

Sträckan mellan hotellet och teatern kunde tillryggeläggas med en behaglig promenad, ett utmärkt tillfälle för att meditera över en måltid, ett samtal eller en föreställning.

HONORAR VISAVIS UPPEHÅLL OCH RESA

Tolv föreställningar från tre nordiska länder var inbjudna att spela under fyra dagar. Det blev icke betalt honorar men festivalen svarade för hotell, lunch, diett och resa, en modell (man kallar den visst för dansk) som jag till fullo uppskattade. Då en budget inte rymmer både honorar och uppehåll synes valet, att inte bara möjliggöra men också uppmana deltagarna att bli under hela festivalen, vara närmast genialt. Jag har inte ofta deltagit i en festival där så många haft så goda möjligheter att se så rikligt med teater och därtill tid att diskutera andras skapelser och egna, privat och i organiserad form och inte minst, att mötas bortom envar teaterassosiation.

Gott men inte fulländat. Arbetet att förbättra de ekonomiska villkoren för denna festivalen, som för andra, måste drivas vidare. Målsättningen må vara att alla som möjliggör ett liknande arrangemang skall bli korrekt betalda liksom de politiker och byråkrater, vilka förvaltar och fördelar vårt

gemensamma kapital, blir det när också deras arbete förläggs till annan ort.

Innan det till fullo har förstått och realiserats av de folkanställda, menar jag den valda lösningen är bäst av två i längden oacceptabla. Teater är vårt yrke och festivaler, som den i Kristiansand, en nödvändighet för att kunna konfrontera oss med andra teaterarbetare och deras skapelser, få professionella synpunkter på vårt arbete och inte endast publika kommentarer som, när det sker, oftast uttrycker smak men sällan konstruktiv kritik.

Festivalarrangörerna och alla involverade i festivalen lyckades, trots säkert ansträngd ekonomi och många kompromisser, att välkomna mig som gäst, som konstnär och kollega. Jag fick uppleva fyra täta dagar i en för mig berusande atmosfär av lyx. Jag bodde bra, blev gott omhändertagen och kunde äta rimligt mycket mat med hyfsat närinsinnehall. Därmed kunde jag se mig mätt på teater och delta i debatter som väckte nya tankar.

Med enbart honorar på fickan hade jag, och säkert fler med mig, prioriterat andra ting och följt i gamla kända spår; »vi kom, vi spelade, vi reste«, då flest av oss har utgifter som först och främst skall garantera fortsatt drift och överlevnad.

DISKUTIONSFORUM

Från och med den andra dagen var ett halvtannat timmeslångt diskussionsforum, där de senast spelade föreställningarna debatterades, inlagt i programmet. Deltagarnas kaotiska plaseringen och frånvaron av debattpanel var uppfriskande. De som just hade spelat föreställning steg ofta in med lunchens kaffekopp i handen. Ordning rådde om också snabba okontrollerbara replikskiften tenderade att då och då bli långa inlägg, något som föranledde upprepade definitioner av begreppen.

Första dagens generella kritik tycktes lägga ribban alltför högt eller sudda ut konturerna för debatten. Fem föreställningar kritiserades i klump för svaga manus och bristande dramaturgi. Helt korrekt och ett problem för nästan alla föreställningarna, men svårt att bemöta och då föreställningarna inte blev kritiserade var för sig, gled snart debatten in på frågor som må ha diskuterats många gånger till leda. Barn och barnteater allmänt, barns förmåga att anamma och förstå kompliserade sammanhang, barns intuitiva kapacitet, fördommande teater, etc.

Jag anar en konflikt mellan teatergenerationer. En äldre, erfaren, etablerad, mera text- och innehållsrelaterad å ena sidan och en yngre, som axlat uppgiften att pröva nya former, blanda stilar, konstuttryck och tekniker, å den andra.

Kontinuitet lär utveckla, ofta mot det bättre. Det

skedde också här och trots att tiden var kort, steg kvaliteten på debatten mot sista dagen. Den blev målinriktad och nyanserad och föreställningarna, oavsett kvalitet, blev diskuterade som unika skapelser av professionella teaterarbetare och det var säkert ofrivilligt men inte mindre beklagligt, att de första fem

ment. Gott men inte någon räddning. Den kan tidvis bli en smula sorgsen, kanske lite trist men aldrig farlig. När skall vi få en skickligt barnslig rysare, mera köttslig och kanske t.o.m. erotisk. Med dissonanser, grälla färger, vassa scenografiska element i stål och glas där barn, och vuxna, får gotta sig och fros-

m.a.o. inte alltid lägga tyngden på vad som uttrycks men hur det uttrycks. Bör barnteater agera som en annan form för skola, som undervisning i förtäckta former. Skolan är då mera uppriktig. Där skall det läras, och läras ut, om också på bekostnad av barns intresse och medfödd nyfikenhet.

nu barn allena på teater och intet är så smittsamt, för barnen och aktörerna, som likgiltiga och oengagerade föräldrar, lärare och andra vuxna.

MARKNADS- STRATEGIER

Ett och annat anslag mot det expressiva, det nakna och abstrakta presenterades men då var stycket mera tänkt för ungdom än för barn - som skulle kunna vara ett belägg för påståendet; ju närmare vi som teaterarbetare kommer vår publik i ålder, desto mera möter vi den på egna villkor. Då vågar vi riskera - till och med att utveckla teatern. Hänsyn till publik och frågor som tangerar marknadsstrategi, »hur tänker de«, »vad vill de ha«, »vad tycker de« och f.a. »vad skall de vuxna tänka....« blir sekundära.

Är det marknadsstrategier som först och främst bestämmer barnteaterns form och innehåll? Långa processer, skickliga scenografer, regissörer, ljusdesigner o.a. kostar pengar och föreställningen skall säljas, ofta till små kommuner vars kulturansvariga inte har en budget, ett politiskt beslut eller eget teaterintresse att ty sig till.

Det blir billiga och enkla lösningar med korta riggetider för långa resor med ringa utrustning till lokaler (barnhagar, klassrum, bibliotek, gymnastiksal, idrottsanläggningar, etc.) som sällan bjuder elementära villkor för teater. Stillhet, avskildhet och intimitet. Låg ampère i salar omöjliga att mörklägga. Lysrör blinkar medan samtal visas bak bokreoler eller ödsligt tomma sporthangarer med handbollssvett i luften och uppsökt intimitet i borte hörn.

Sådan ser jag villkoren för den norska barnteatern. De nordiska är mig obekanta och de kontinentala lär vara ännu mer frugala.

Frugal var inte festivalen i Kristiansand. Den var generös. Jag betraktade mig som privilegierad och gör det fortsatt. Jag vill tacka alla och envar som möjliggjorde festivalen för fina teaterupplevelser och många nya tankar.

Håkan Islinger under åren 1978-86 skådespelare vid Institutet för Scenkonst (Sverige/Italia) under ledning av Ingemar Lind. Sedan 1987 bosatt i Sverige/Norge och verksam som free lance skådespelare

NÄR - VAR - HUR?

Gaundaline Sagliocco i »Historien om den falne helt«

inte blev grundligare belysta. Jag hade önskat en mer specifik kritik för att den vägen komma de generella frågorna till livs.

FORSIKTIGHET

Trots att jag antyder ett möjligt generationsproblem (läs epok), så har jag ändå svårt att i barnteatern se en skickligt vågad satsning. Den doftar snäll försiktighet och kanske t.o.m. av feighet?

Den är söt och trivsamt hygglig. Inemellan bjuds ett stänk av galenskap och humor men annars är den rik på scharmig söt små historier, ackompanjerade av illusoriska och fabulösa ele-

sa i groteska absurditeter. Farligt är ju inte synonymt med skrämmande.

Är det så att vuxna först och främst förlitar sig på ordet när de skall skapa barnteater eller finns det ett ointresse och en rädsla för att experimentera mer med formen. Har vi eller har vi inte tilltro till konklusionen som så ofta uttalats, att barn är inte svaga men kanske känsligare och mer spontana än vuxna. Att barn tål mycket mer än vad vuxna vill tro.

Må barn- och ungdomsteater vara pedagogisk, animerande och moralistisk. Kan inte också barnteater få vara konst för konstens egen skull,

God teater är god teater, för vuxna som för barn. Barnteater må ju också vara god teater för de vuxna, ty sällan går

ASSITEJ - Postboks 2838, Tøyen N-0608 Oslo 6, Norge

NORDISK
Teater

FÖR BARN

varför vi håller på... Ja det som gör att man kan utvecklas.

Ändå vet vi alla, att det kommer en dag när just vår konstellation är förbrukad. Just vi kan inte fortsätta att arbeta ihop bara för att vi är anställda. Det gör oss starka.

REFLEXIONER FRÅN »DELFINEN«

Våren 1994 regisserade jag Gunilla Linn Perssons »Delfinen«.

En jämnårig god vän, skådespelare med ensamheten på sin lott, ovisshet om jobb, ovisshet om livet, sa en gång, att det han älskade mest på teatern var de stora tragedierna, att få det uppspelat för sej. Det mest jävliga. Utanför sej själv.

Jag tänkte på det under repetitionerna med »Delfinen«, som bl.a. handlar om det traumatiska i att få ett lillasyskon och bli övertygad om att man inte längre är älskad och därför »springer iväg bara...bort«.

Eftersom pjäsen är skriven med tanke på mycket små barn är inte tragedin fullbordad, den måste sluta med det godas chans. Så: Delfinen träffar en ensam kvinna. De är helt främmande för varandra. Undersöker stegvis vem den andre är, finner varandra och kan därmed skiljas. En förhoppning alltså: Om du kommer bort, så finns det någonstans någon som kan hjälpa dej. Sök upp! Sök upp!

Alla i produktionen hade starka minnen av barndomens syskonskap. Och för de flesta av oss var syskonrelationen fortfarande idag känslig, även om vi intellektuellt var helt på det klara med hur det såg ut.

Det uppstod svårigheter att gå ned i allvaret i berättelsen om livets största svek - det för förstabarnet att behöva dela mammas kärlek med en »ny«. Så under några veckor sa jag att vi repeterade »Delfinen« av Kafka för att få bort den hinna av välvilja man drar över sej för att mildra verkligheten.

Vi har en underlig bild av vad 5 och 6-åringar tål och inte tål. Att få ett utsnitt ur sin verklighet med sorg och glädje presenterad på ett seriöst konstnärligt sätt, det tål man.

Däremot tror jag att den TV-producent för barnprogram som uttalade sej i pressen - på tal om snabba bildklipp, ljudvolym, tempo etc. - att »barn tål mycket mer än föräldrarna tror« inte riktigt är medveten om vad han säger.

Det är klart vi tål. Barn tål. Och ju mer man tål, desto hårdare skal. Som ett Granny Smith-äpple.

Nåväl. Under publik-repetitionerna på »Delfinen« blev det så här: Mot slutet av pjäs-

en, när missförstånden är upplärade, vänskapen beseglas och Delfinen ligger i Kvinnans knä och säger »vi leker att jag tycker det är skönt i din famn. Det kan vi väl leka att jag gör?« och Kvinnan svarar »och att jag tycker om att hålla om dej«, så fnissar publiken lite, nån suckar och så är det som om 40 små barnryggar backar ett snäpp bakåt för att flytta upp i någons, helst mammas knä.

Därför måste föreställningens innehåll präglade HELA teaterbesöket. Man ska bli sedd. Att bli sedd när man lotsas till sin plats av skådespelarna och efteråt när man sitter kvar ett tag och får välja en present som minne. Därför kunde inte publikantallet vara mer än 40 barn per föreställning.

ÅTER SIGURD

Vi har rotat mycket i våra respektive yrkens gränstrakter och har efter fyra år ett starkt behov att återknyta till våra centrum, våra hantverk.

Hur ser dom ut nu med alla nya erfarenheter? Framför allt med det förhållnings-sätt till publiken som vuxit fram i vår ensemble. Nästan alla våra föreställningar har haft ett direkt publikintal. Så det är ingen slump att musikerna i slutet av våren hade premiär på en ny konsert, som för säkerhets skull heter »KonsertKonsertKonsert«.

Rolf Lydahl och jag har haft premiär på en riktig skådespelarpjä, »Guds djärvaste ängel«, av Magnus Nilsson om Diktonius' möte med Edith Södergran.

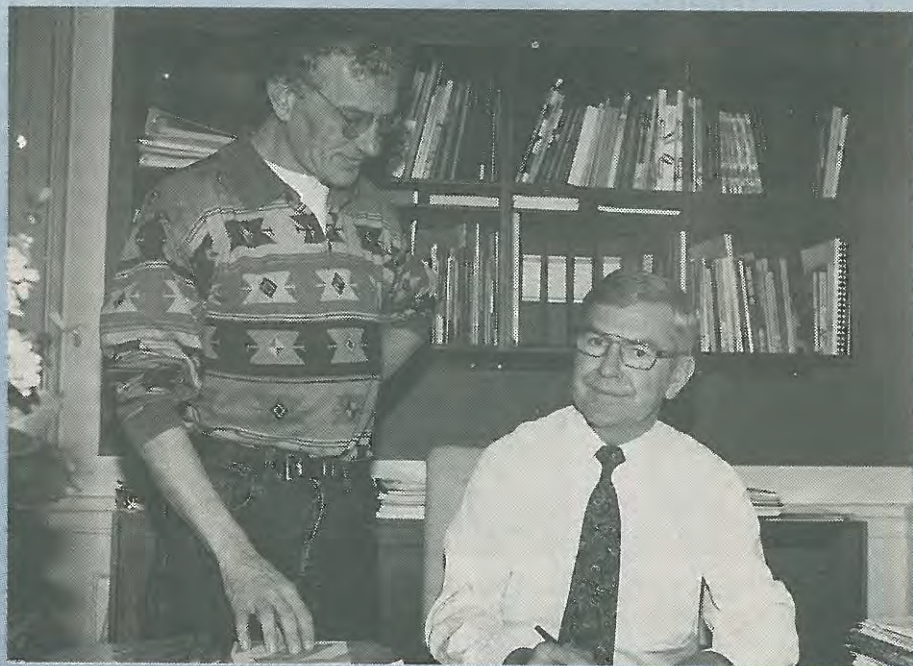
I slutet av våren 1995 samlas vi alla igen till ett stort gemensamt arbete med regissören Leif Sundberg.

Jag har skrivit mycket om konst, om form, så jag vill avsluta med följande:

Till oss alla skådespelare som faktiskt, alla fantastiska ljussättningar, scenografier och musikaliska effekter till trots är våra egna arbetsverktyg och tillika teaterns viktigaste: Teater är att berätta. Att berätta är kommunikation. Tvåvägs. Så det gäller att medvetandegöra intuition och skapa grogrund för slump och sedan öva sej i att ta hand om slumpen, att ta personlig ställning att vara närvarande i livet med känsla, erfarenhet, fantasi... att ta tid på sej...ge sej tid att våga vara obegriplig att bara hålla på så länge det är lustfyllt.

Marie Öhrn er skådespelerska:

1971-85 Fria grupper: Ex Skolteatergruppen Glädje & Sorg, Musikteatergruppen Oktober, Sommarteatern i Södertälje, Tur-Teatern, Käartorp
1986-91 Manu och medverkan i Björnes Magasin, Sveriges Television 1
1989- Sigurdteatern

Det var undervisningsminister Ole Vig Jensen (R), der underskrev godkendelsen af den nye teater tekniske uddannelse, bivånet af uddannelsessekretær Ib Flindt fra Teater teknikerforbundet. Foto: Jens Hemmel

TEATERTEKNISK UDDANNELSE

Teaterområdet får nu sin egen tekniske grunduddannelse.

Det bliver en fire-årig allround-uddannelse inden for teater teknik, som den teknologiske udvikling har ændret markant gennem årene. Det har betydet et stort behov for efter- og

videreuddannelse, og den nye grunduddannelse er derfor et logisk og nødvendigt skridt.

Det faglige udvalg bag Teater teknisk Assistent-uddannelsen, der består af repræsentanter for Danske Teatres Fællesorganisation, Foreningen Af Små Teatre,

Børneteatersammenslutningen, Teater teknikerforbundet og Specialarbejderforbundet forventer, at uddannelsen startes i august 95 med et elevhold på 20 personer, der udover skoleperioderne skal i en masse praktik på teatre over hele landet.

ANEMONER I TI ÅR

Den 28. november 1984 opførte to skuespillere børneteaterforestillingen »Maries Julegave« på Dyssegårdsskolen i Hellerup. Og det blev dels en succes og dels startskuddet til AnemoneTeatret, der altså netop har kunnet fejre sit ti-års jubilæum. I øvrigt med premiere på afløseren af den standhaftige »Maries Jule-

gave« - nemlig »Når du ser et stjernesud«, hvor de to anemoner og teaterere, Lisbet Lipschitz og Albert Nielsen, har Jan Elle som medspiller.

Omkring 2500 opførelser har Anemoneteatret bag sig - og langt de fleste med parret Lipschitz og Nielsen som eneste medvirkende.

Fra en start som understøttet

er AnemoneTeatret nu egnsteater i København og med en meget velegnet, velbeliggende og velbesøgt stationær scene som fast holdepunkt. Det gamle »Bageriet« i Suhmsgade tæt ved Nørreport station. Men teatret turnerer dog stadig en pæn del af året.

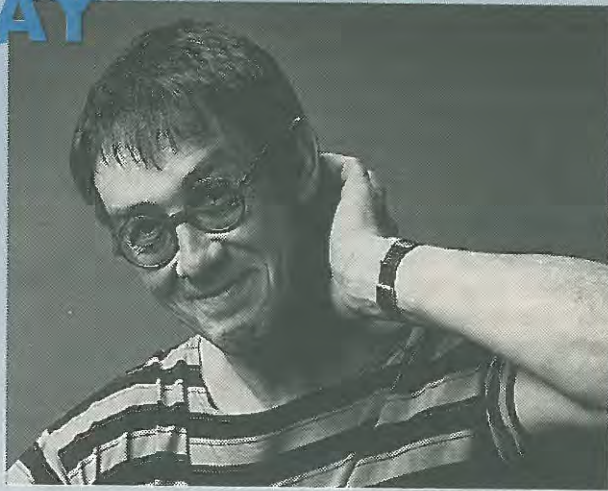
ØKONOMISK PARAPLY OVER RAY

Da lov om Statens Kunstfond blev revideret med virkning fra 1194, betød det bl.a., at der nu også kan gives støtte til filmens og teatrets skabende kunstnere, herunder instruktørerne.

Det kommer nu fem instruktører til gode, idet de er blevet indstillet til den statslige hædersgave, der også går under betegnelsen »livsvarig ydelse«.

Og blandt de fem finder man stifteren og lederen af Paraplyteatret, den hollandsk-fødte Ray Nusselein, der har spillet børneteater for de små danskere gennem 25 år.

Den endelige tildeling foretages af Kulturministeret efter indstilling af Kunstfondens repræsen-

tantskab, men ruller sagen positivt gennem det administrative maskineri, vil Ray Nusselein være det første børneteatermanden på livsvarig ydelse som følge af sin kunst, som jo udover instruktionerne også omfatter spillet og dramatikken m.m.

I givet fald kan Paraply-

teatermanden se frem til en indtægtsbestemt ydelse på et sted mellem 11. og 68.000 kroner om året resten af livet.

Og det er et økonomisk og især prestigemæssigt skulderklap til Ray Nusselein i særdeleshed - men også dansk børneteater, set i et lidt bredere perspektiv.

om en driver? (behöver alla vara det?) Gemensam utveckling. Ju mer jag kan om mitt yrke.

Torbjörn skulle inte kunna skriva Sigurdmusik om inte Anders och Lennart var med och improviserade. Ju mer dom kan om sina instrument, desto bättre blir dom på att improvisera...

Ju mer jag vet om innehållet i kommande pjäs, om omvärlden...

Det låter självklart, men är det inte i praktiken mellan dagstider, influensor och andra världsliga ting.

Det betyder mycket för den konstnärliga processen att vi valt varandra. Det skulle inte gå annars.

Just nu arbetar vi för att få egen ekonomi, s.k. öronmärkta pengar. Vi är en liten grupp inom en halvstor regionsteater. Vi har hittills arbetat med olovligt kort planering. Långa perioder av forskning. Stundtals påfrestande repetitionsperioder, eftersom vi varit måna om att alla ska hinna med i processen.

Vi blir utsatta för starka påtryckningar från övriga ensemblen om allt mellan himmel och jord. Ändå har vi inom gruppen de största grälen. Om arbetsprocessen. Om

Hans Rønne, Hanne Trolle, Michael Ramløse, Peter Seligmann og Kim Nørrevig - spilles på tyske teatre

DANSK DRAMATIK EROBRER TYSKLAND

De tyske teatre står nærmest i kø for at opføre nye dansk børneteaterdramatik - takket være en gammel kending fra Tübingen

Af Carsten Jensen

Når lejlighed gives - og det gør den rimeligt ofte - ynder vi herhjemme i fladlandet at fremstille dansk børneteater som noget af det ypperste i verden.

Men noget er der nok om snakken. I hvert fald har adskillige børnedramatiske værker også sat sit præg på det tyske teaterliv. Godt hjulpet af Volker Quandt, der via sit teaterforlag og sine gedigne oversættelser har sikret en let adgang for de tyske scener til de danske stykker.

Volker Quandt er en god, gammel kending af dansk børne- og ungdomsteater, hvor han huserede som dramaturg og instruktør m.v. tilbage i 70'erne og 80'erne. Bl.a. blev han herostraktisk berømt som bagmanden til Baggårdteatrets »Ska' vi komme sammen«, der var et af hovednumrene i en daværende sædelighedsfejde, hvor børneteatrene blev beskyldt for undergravende og moralsk fordærvende levned.

Siden har Volker Quandt - der taler alverdens sprog, inklusive perfekt dansk og svensk - huseret i bl.a. Brasilien og Japan og hjemlandet Tyskland.

Hans *Harlekin Theaterverlag* fungerer nu som en slags »generalagent« for god dansk børnedramatik, og han har bl.a. Hans Rønne, Michael Ramløse, Peter Seligmann, Kim Nørrevig, Hanne Trolle, Jakob Mendel/Gitte Kath, Robert Parr, Benny d'Austring og

Bjarne Reuter på programmet.

PREMIERER PÅ RÆKKE

Det betyder bl.a., at Hans Rønnes »Adam im Gewächshaus« (Adam i Væksthuset) den 14. oktober kunne notere sig en flot premiere i Rostock; at Kim Nørrevigs »Der Affe« (Aben) havde premiere 26. november i Senftenberg; at Peter Seligmanns »Balders Reise« (Hjerterfri) får premiere i Hannover næste år; at samme Seligmanns »Achtung Aufnahme« (Klar til optagelse) næste år kommer på to teatre; at Volker Quandt selv skal instruere Michael Ramløses »Neben« (Ved siden af) i Tübingen med premiere næste år i september; at Ramløses »Das 4. Gebot« nu spilles på tre tyske teatre; at Hanne Trolles »Die Verwandlungskugel« (Forvandlingskuglen) står for sin 4. opførelse i Mannheim og næste år sættes op i Brasilien; at Jakob Mendel og Gitte Kath's »Nebensache« (En Biting) p.t. går i Mannheim og næste år skal opføres i Tübingen; at...

Det er tidender, der både er godt for dramatikernes pengepunge og dansk børneteaters renommé.

Og Volker Quandt er klar med nye brandaktuelle fremstød. Således ligger Robert Parr og Fair Plays »Die Tochter Meiner Mutter« (Min mors datter), Michael Ramløse og Projekt 94's »Und als die Erde brannte« (Den jord vi gik på), Søren Skjold og Mari-chøns »Der Waschlap-pen« (Tøsedrengen) og Hans Rønnes »Der Nachtzug« (Nattoget) klar i tysk oversættelse i løbet af december måned.

Så uden at blive unødigt rørstrømsk kan det konstateres, at Volker Quandt og hans teaterforlag er en effektiv gesandt for dansk børneteaters fremmarch i det udenlandske...

Af Ane Saalbach

Klokken er fire om eftermiddagen i El Salvador. Solen står knapt så højt på himlen nu og det gamle Nationalteater kaster en befriende skygge over torvet og de mange mennesker, der tålmodigt venter i heden på at komme indenfor.

Luften er tung af bilos og larmen på pladsen infernalsk. Farvestrålende busser fyldt til randen med passagerer, høns og plasticnet, kører besværet forbi. Sælgerne i vejkanterne gør sig dagens sidste anstrengelser for at komme af med deres varer og midt på torvet forsøger en prædikant at få ørenlyd for sine budskaber.

Inden for teatrets tykke mure er verden en anden. Der er køligere og stilheden er slående i de store og smukke rum. Bag scenen gøres der

og det bliver startskuddet for Batidas rejse til Mellemamerika.

Saul Amaya er vendt tilbage til El Salvador efter fire års eksil i Danmark. Han er medlem af den salvadoranske teatergruppe Sol del Rio og arbejder i efteråret 1992 med forberedelserne til den Centralamerikanske Teaterfestival, der skal finde sted i El Salvador den følgende sommer.

»Det gode selskab - rejser stadig« vil ifølge Saul Amaya være et oplagt indslag i den teaterfestival, han og Sol del Rio er i færd med at planlægge.

Salvadoranerne vil kunne nikke genkendende til historien om europæernes indtog i Latinamerika, og da forestillingen stort set er uden ord, er de sproglige forskelle ingen forhindring. Sidst, men ikke mindst er forestillingen

fra nogle få internationale organisationer, blandt dem Danida og Mellemfolkelig Samvirke.

INVITATION MED UDFORDRINGER

Saul Amayas besøg i Danmark resulterer i en officiel invitation til Batida om at deltage i den centralamerikanske teaterfestival.

Det er en invitation, der modtages med begejstring. Batida har tidligere rejst i udlandet med andre forestillinger, men at spille »Det gode selskab« i Mellemamerika - dér hvor de faktiske begivenheder fandt sted for 500 år siden, er en særlig udfordring.

Men »Det gode selskab« er ikke på forhånd skabt til at turnere med. For eksempel er scenografien temmelig omfangsrig. Derudover indgår der i stykket mange store og tunge instrumenter, for ikke

nationale Forum et beløb på 3.000 kr., men langt den overvejende del må Batida betale af egen kasse. For Batida er det et beløb, som vil få konsekvenser for, hvad og hvor meget der kan lade sig gøre i fremtiden. Der går derfor mange og lange overvejelser forud for den endelige beslutning om at satse de sidste reserver på dette store-stilede projekt.

KREATIVITET UDEN GRÆNSER

Festival Centroamericano de Teatro med undertitlen »kreativitet uden grænser« strækker sig over to uger i juli måned 1993. Der er inviteret teatergrupper fra hele Mellemamerika og altså som den eneste »udefra« - Batida fra Danmark.

I løbet af de 14 dages festival opfører de otte udenlandske teatergrupper 27 forestil-

I KØLVAND

klar til dagens forestilling. Projektører rettes til, instrumenterne stemmes en ekstra gang og i omklædningsrummene lægges en sidste hånd på sminken og kostumerne.

Snart vil ca. 700 forventningsfulde salvadoranere sætte sig til rette i sæderne på balkoner og i gallerier og Batidas opførelse af forestillingen »Det gode selskab« kan begynde.

EFTER BORGERKRIGEN

Men historien begynder langt tidligere.

»Det gode selskab - rejser stadig« er fra 1992 og bygger på historien om Columbus' færd til Latinamerika. Den blev til i anledning af 500 året for Europas opdagelse af Amerika.

Saul Amaya og Kirsten Lautsen, der til dagligt bor i El Salvador, ser forestillingen under et ophold i Danmark,

en eksperimenterende form for teater, der ikke før er set i El Salvador. Og ny inspiration er noget, der er behov for i det salvadoranske kulturliv, der efter mange års borgerkrig er præget af stilstand.

Men borgerkrigen er slut og kunstnerne vendt tilbage fra deres eksil rundt om i verden. Blandt dem Saul Amaya og andre medlemmer af teatergruppen Sol del Rio, der initiativ til »Festival Centroamericano de Teatro 1993«, som man håber kan blive et årligt tilbagevendende fænomen, men det afhænger af, hvordan den første festival forløber.

Udfra en økonomisk betragtning er El Salvador et land i nød og der er ikke mange midler til kulturelle formål. Sol del Rio er derfor afhængig af frivillig arbejdskraft og sponsorer. Festivalen modtager således også støtte

at tale om en hel del teknik, som det vil være meget dyrt at transportere den lange vej over Atlanten. Det bliver derfor nødvendigt at skære scenografien op i mindre stykker, som siden kan samles igen, når stykket skal opføres i El Salvador.

Hvad angår instrumenter og teknik aftaler Batida med Sol del Rio, at en del af udstyret kan skaffes på stedet. Den aftale skal senere vise sig at stille store krav til både tålmodighed og kreativitet.

Invitationens største udfordring er dog af økonomisk art. Teaterfestivalen kan ikke tilbyde at finansiere de udenlandske teatergruppers rejse til El Salvador.

Fra Kulturministeriet (Det lange udvalg) modtager Batida 15.000 kr. som supplement til rejseudgifterne og fra Arbejderbevægelsens Inter-

linger rundt om i hovedstaden San Salvador. Blandt andet på Teatro National, et imponerende teater midt i byen. Udover de store teaterforestillinger er der også en mængde mindre arrangementer såsom oplæsning, dans og musik.

Som nævnt betaler Batida og de andre udenlandske teatergrupper selv deres rejse til El Salvador. Men ikke opholdet, som bl.a. finansieres ved, at Hotel El Salvador stiller værelser til rådighed for de udenlandske teatergrupper. Til gengæld får hotellet billetindtægterne fra de forestillinger, som opføres dér.

Batida opfører »Det gode selskab« - eller »Los Escogidos«, som stykket kom til at hedde på spansk - fem gange. Første gang på Hotel El Salvador i hotellets store Ballroom, de fire sidste på Teatro National.

Nordisk ASSITEJ-møde afholdtes i Stockholm i dagene 11. - 13. november. Fra den danske bestyrelse deltog Peter Manscher og Steen Poulsen.

Mødet behandlede bl.a. de nordiske lande holdninger og indstilling til diverse verserende vigtige sager i den internationale organisation, herunder f.eks. sprogkommissionens arbejde med at erstatte de tre officielle sprog

(engelsk, fransk og russisk) med en mere håndterlig model, som opererer med »arbejdssprog« i stedet for. Ligeledes blev vedtægtskommissionens nye forslag til ændring af ASSITEJs vedtægter diskuteret.

Også ASSITEJs næste verdenskonferens i Rostov-na-Donu i Rusland var på dagsordenen. Hvad vil de nordiske lande tilbyde til kongressen - hver især og sammen? Mødet besluttede, at vi - ligesom i 1987 i Australien og 1993 på Cuba - skulle fremstille et fælles nordisk materiale, som præsenterede børneteateret i alle vore lande, men samtidig pointerede det nordiske samarbejde.

NORDISK FESTIVAL

Den nordiske børneteaterfestival i Åbo i Finland finder

sted i dagene 20. - 28. maj 1995. Hvert land sender 2 udvalgte forestillinger til festivalen, der derudover vil byde på seminarer, workshops, forestillingsdiskussioner osv. ASSITEJ/FINLAND, som er ansvarlig for arrangementet, håber desuden at kunne præsentere en mindre teaterskole-festival med børneforestillinger som et særligt indslag i den nordiske festival.

De to danske forestillinger, som repræsenterer os i Åbo, er GADESJAKKETs »Med far for livet« og GRUPPE 38's »En lille sonate«.

MUREN

Et stort anlagt samarbejdsprojekt mellem BAGGÅRDETEATRET, FAIR PLAY, JAKOB MENDEL'S TEATER og det lettiske teater i

Liepaja samt en hollandsk festival er ved at tage form efter at Teaterrådet har bevilget et projekt-tilskud på 750.000 kr hertil.

Udover projektpengene fra Teaterrådet bringer hvert af teatrene egne produktionsmidler ind i projektet.

Der skal produceres to forestillinger over det samme tema (»The Wall«/muren) - en dansk og en lettisk. Det særlige er, at forestillingerne produceres samtidigt samme sted med den samme instruktør/forfatter.

Som start på projektet rejser Peter Seligmann, Robert Parr og Preben Friis til Liepaja i februar 1995. Derefter vil de lettiske teaterfolk være gæster på festival 95 på Djursland, og selve produktionen vil foregå i efteråret 1995.

ET PÅ COLUMBUS

I sommeren 1993 rejser 12 skuespillere fra teatergruppen Batida med et halvt ton scenografi, kostumer og instrumenter den lange vej til El Salvador. Som eneste teatergruppe uden for Latinamerika er Batida inviteret til at deltage i den Centralamerikanske Teaterfestival med forestillingen »Det gode selskab - rejser stadig«

»Det gode selskab« - i sit rette latinamerikanske miljø

På Hotel El Salvador er det i første omgang Batidas to teknikere, der kommer på en alvorlig prøve. Det tekniske udstyr er mildest talt meget sparsomt og der ligger et stort kreativt arbejde i at få lys og lyd til bare nogenlunde at ligne det, det plejer.

Derudover viser det sig, at Sol del Rio endnu ikke har fået fat i alle de aftalte instrumenter. Kort før »premieren« på »Det gode selskab« sættes en større eftersøgning igang. Der ledes på musikskoler, universiteter, på hotellet og andre steder i byen. Efterhånden dukker de fleste af

instrumenterne op. Det er en særpræget samling, men den fungerer - stort set.

Forholdene på Teatro Nacional er anderledes ideelle. For det første har teatret for nylig investeret i nyt lys- og lydanlæg til glæde for både teknikere og publikum. For det andet er de fysiske rammer langt mere inspirerende end Hotel El Salvadors nøgne Ballroom: Store lysekroener hænger fra de hvælvede lofter. Trapper, stole og afsatser er beklædt med tyk rød plys og overalt er der ornamenter og anden udsmykning, der vidner om tidligere

tiders storhed og rigdom.

For Batida bliver det en euforisk oplevelse at spille »Det gode selskab« på Teatro Nacional. Ikke mindst fordi teatret ved alle fire forestillinger er fyldt til bristepunktet. Medregnes forestillingen på Hotel El Salvador, når det samlede antal tilskuere til »Det gode selskab« op på omkring 2800, eller knap

en tredjedel af samtlige tilskuere på festivalen.

FREMTIDEN

De store forventninger til den Centralamerikanske Teaterfestival 1993 bliver til fulde opfyldt. Festivalen bliver en stor succes og Sol del Rio kan nu se frem til at planlægge efterfølgerne.

Men også på andre områ-

der har festivalen fremprovokeret initiativer, der vil komme det kunstneriske liv i landet til gode. For eksempel har man planlagt af genåbne Den Nationale Teaterskole - som har været lukket i 12 år - og med støtte fra UNESCO vil der blive afholdt et landsforum om det salvadoranske teaters situation og fremtidsperspektiver.

Også for Batida har rejsen til El Salvador været en succes. Man har med forestillingen »Det gode selskab« for søgt at beskrive og forholde sig til det latinamerikanske folks historie. Det var derfor

en særlig cadeau, at det salvadoranske publikum modtog forestillingen så godt.

En anden værdifuld oplevelse har været mødet med de mange teaterfolk fra Latinamerika. Batida har ad den vej fået mange nye kontakter, men også en hel del inspiration til det videre arbejde i gruppen.

Ane Saalbach er stud. comm. på Roskilde Universitetscenter - og ovennævnte artikel er en let redigeret udgave af hendes rapport om Batidas deltagelse i den Centralamerikanske Teaterfestival 1993

Foto: Kurt Johansen

FESTIVAL 95 PÅ DJURSLAND

FÆLLESREJSE

I lighed med tidligere år arrangerer Bent Jeppesen og Helsingør Børneteater fællesrejse til børne- og ungdomsteaterfestivalen i Grenaa, hvor weekenddelen finder sted i dagene 27.-30. april.

Det er efterhånden blevet et traditionsrigt rejsearrangement med mange gentagere, men Jeppesen vil givet være mand for at sikre plads til nye festivallystne deltagere, der på denne måde bliver rystet sammen.

Der er sikret logi på Stena Hotel i Grenaa og fællesarrangementets hovedpakke er:

Fællestransport i busser fra hovedstadsområdet, to overnatninger, middag lørdag aften med underholdning.

Tilsvarende arrangement inkl. Brugerkonferencen fredag (og dermed tre overnatninger), fællesarrangement uden transport og øvrige deltilbud er også muligt.

Øvrige oplysninger og tilmeldingsskema - sidste frist er 1. februar - ved henvendelse til:

Teaterkontoret i Helsingør

Tlf. 49 20 08 11 (ma-ti-on-fre kl. 12-15, to 12-17)

Fax: 49 20 94 11

LOGI

Den store børne- og ungdomsteaterfestival finder sted på Djursland med afsluttende weekendarrangement 29.-30. april i Grenaa.

Det kan erfaringsmæssigt være svært at finde indkvarteringsmuligheder, men turistbureauerne i henholdsvis Grenaa og Ebeltoft vil gerne være behjælpelige. De kan kontaktes på følgende adresser:

Grenaa Turistbureau

Torvet 1, 8500 Grenaa. Tlf. 86 32 12 00

eller

Ebeltoft Turistbureau

Strandvejen 2, 8400 Ebeltoft. Tlf. 86 34 14 00

FESTIVALINDSTIK

Næste nummer af Børneteateravisen, der udkommer i midten af marts 1995 vil som vanligt have et festivalindstik med nyttige informationer og orientering - samt en oversigt med kort indholdsbeskrivelse af samtlige deltagende forestillinger.

BARBA I BOGFORM

Han er en svært lærd mand, denne mangearmede italiensk-fødte, men i ordets inderligste forstand kosmopolitiske teaterblæksprutte, der sender sine lange tankespind ud i den ganske verden fra udkanten af en lille jysk by ved navn Holstebro, hvor han ved en af skæbnens mange tilsnigelser fandt husrum for sig selv og sit Odin-teater og sit Nordisk Teaterlaboratorium og (siden 1979) sin internationale skole for teaterantropologi, ISTA.

ISTA har udviklet sig til et uhyre omfattende netværk af skuespillere, dansere, instruktører og forskere fra hele verden, hvis fælles mål er at studere skuespillerens fysiske og mentale sceniske adfærd. Og det er da også som indføring i teaterantropologien, at Eugenio Barba har skrevet sin »En kano af papir«.

Men da Barba er en så stor del af denne antropologiske teaterforskning, bliver bogen på sin vis også en - godt nok meget upersonlig - levnedsskildring af en klog og travl mand og hans søgen efter teatrets sandhed(er).

Han har været elev af Grotowski og han har mødt eller studeret andre store vestlige teaterformere; han har sikret at focus også blev udvidet til det bedste i de asiatiske teatraditioner fra Bali, Kina,

Indien og Japan; og han har brugt sine erfaringer og visioner til at skabe et unikt arbejdende teaterlaboratorium i Vestjylland.

»En kano af papir« er sandt for dyden ikke nogen læse-let-bog om skuespil-kunstens principper og teknikere, men der er stof til mange eftertanker, hvis man rustet sig med tålmodighed og eventuelt en fremmedord-bog. Og der er også lettere og gode læseoplevelser i den i øvrigt fine oversættelse.

Så lad os da slutte med et af hans små lærde notater fra bogen i et atypisk kapitel med overskriften »Bemærkninger til de rådvilde (og til mig selv)«:

»At lave teater vil sige at udøve en aktivitet i søgen efter mening. I dag er teatret et arkæologisk levn, der har mistet sin umiddelbare nytte, tilført værdier, der udstandselig forandrer sig. Vi kan acceptere de værdier der ligger i tidsånden og i den kultur vi lever i. Men vi kan også søge efter vore egne værdier«.

»En kano af papir. Indføring i teaterantropologi«.

Af Eugenio Barba. 216 sider, kr. 198,-. Forlaget DRAMA.

nye bøger
nye bøger
nye bøger

v. Carsten Jensen

Fra Danstidningen 4/94:
Rosario Rojas
och Håkan
Larsson från
Modern
Svensk Jazz
Dans

SKRIV DIN EGEN DRAMATIK

Der er givet mange seriøse teatergængere og forfattere, der drømmer om at skrive deres eget dramatiske værk, som vil slå verden med ikke mindre end forbløffelse. Men det kan være nok så svært at få dramatikken ned på papiret.

Til den ende tilbyder Arne Katholm lidt praktisk assistance i sin håndbog for (vordende) manuskriptforfattere. Bogen behandler den svære skrivning fra ideen over synopsen til selve scenariet. Eller til det punkt, hvor der ligger et brugbart manuskript, som med sin handling, karakterer og regibemærkninger kan forvandles til et skuespil.

»At skrive skuespillet« er forsynet med opgaver og skriveøvelser og tager i øvrigt afsæt i eksempler fra den dramatiske litteraturs klassikere. Men gør selvfølgelig grundigt opmærksom på, at det vigtigste er at skrive selv og insistere på respons fra andre.

Katholm slutter af med tre kendte manuskriptmodeller til opbygning af dramatikken - samt et minileksikon med de mange fagudtryk, der hører håndværket til.

»At skrive skuespillet - håndbog for manuskriptforfattere«. Af Arne Katholm. 192 sider, kr. 268. Forlaget DRAMA.

OP I REVYEN

Er den utålmodige pc'er mere til de hurtige tekster og ledsagende grin end store dramatiske værker, kan det utrættelige DRAMA-forlag også hjælpe til. Man har nemlig - på utallige forespørgsler - indledt en serie, hvor en række danske revyforfattere samler (nogle af) deres bedste tekster.

Formålet er primært at sikre tekster til lokalrevyer og lignende, men heraf opstår jo ofte ideer og inspirationer for den opvakte læser. Og så skal man lige huske på, at opførelser af teksterne kræver tilladelse fra forlag og betaling af

opførelsesafgift. Som i øvrigt er 50 kr. pr. nummer pr. opførelse - når det altså gælder amatørteatret. Der kræves særlig aftale for de professionelle.

De tre første bidragydere er: Claus Senderovitz: *Revytekster - sange, sketches, musikalske numre*. 78 sider, kr. 148.

Gunnar Geertsens: *Revytekster - sange, sketches, monologer*. 63 sider, kr. 128.

Pernille Nederland: *Hjerteveninder - fem sketches for to kvinder*. 29 sider, kr. 68.

Alle Forlaget DRAMA

NY DANSK DRAMATIK

Vi bliver i de professionelle rækker. Forlaget DRAMA har nemlig nye numre i en anden løbende serie, »Ny dansk dramatik«, som skal gøre nyere danske teaterstykker tilgængelige i trykt form.

Ideen er dels at redde dem fra glemslens mørke, dels et håb om, at professionelle og/eller amatører vil opføre dem på et senere tidspunkt. Mange af disse stykker bliver nemlig kun spillet én gang (dvs. af et teater) og det synes dramatikere selvsagt er ærgerligt.

Til eksempel bliver et ny-skrevet stykke i Sverige ofte sat op af flere forskellige

grupper rundt om i landet - og det sikrer jo både den gode dramatiske udbredelse og et bedre økonomisk grundlag for dramatikere.

Tidligere har DRAMA udsendt stykker af Stig Dalager, Pia Tafdrup og Finn Abrahamowitz, og nu foreligger også:

Michael Ramløse: *Den jord du gik på*. 64 sider, inkl. noter. kr. 128.

Line Knutson: *Først bliver man jo født*. 56 sider, kr. 98.

Marianne Larsen og Muniam Alfaker: *Barndommens kupé*. 84 sider, kr. 98.

Alle Forlaget DRAMA.

TEATERLIVET FRA BRIKSEN

Den ottende udgivelse i den store kulturpolitiske reddegørelse, som kultursociolog Peter Duelund gennemfører for Kulturministeriet, handler om teaterlivet i 90'ernes Danmark. Og skal vel betragtes som et oplæg til en (tiltrængt) debat om teaterområdet og dets lovgivning.

Bogen og dens konklusioner har været genstand for en del debat i medierne - og ikke mindst ARTE har raset mod det, de opfatter som forkerte og forældede udfald mod den store og enevældige abonnementsudbyder i dansk teaterliv.

Det skal derfor blot rekapituleres her, at bogens to forfattere, Susan Fazakerley og Kirsten Sylvest har forsøgt at afdække en række problemstillinger i dagens teaterliv, herunder uheldige organisationsstrukturer, ditto støtteordninger, geografiske uligheder og manglende ressourcer m.v. Dette sidste

gælder jo ikke mindst egns-teatrene, hvis situation fortsat er uklaret.

»Teaterliv i halvfemsernes Danmark« slutter af med et mindre katalog over forslag til teaterlivets fremme og kvalitative udvikling. Herunder en kvalitativ prioritering af eksisterende midler (der kommer jo næppe mange flere) i det institutionelle teaterliv. Måske i Teaterråds-regi, som det jo er på børneteaterområdet - og det skal de nok være glade for i Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, for det vil medføre færre teatre, men til gengæld en klarere profilering. Der er også forslag om at opgive abonnementsystemet til fordel for direkte produktionsstøtte, forslag fra egns-teater-rapporten og forslag om ændrede skatteregler for kunstnerne m.v.

Men hvordan teaterlivets fremtid bliver, er jo primært en sag for politikerne og ikke forskerne.

»Teaterliv i halvfemsernes Danmark«. Af Susan Fazakerley og Kirsten Sylvest. 124 sider, kr. 175. Forlaget Klim.

AKTUELLE TEATERPROBLEMER

To udspil i serien »Aktuelle teaterproblemer« fra det ihærdigt producerende Institut for Dramaturgi i Århus beskæftiger sig henholdsvis med dramaturgien i den enkelte forestilling (Nr. 30) og den optrædendes levendegørelse af tekst og partitur (Nr. 32). Og de kan som vanligt rekvireres - så længe oplag haves - fra Institut for Dramaturgi, Willemoesgade

15 D, 8200 Århus N (tlf. 89 42 11 11)

»Dramaturgy in performance - an ERASMUS exchange, and six workshops, based on Büchner's Lenz«. Red: Torunn Kjølner. 227 sider.

»Ilden i glasset«. Performerens levendegørelse af tekst og partitur. Red: Erik Exe Christoffersen og Tina Lauritsen. 70 sider.

TIDSSKRIFTER

TEATER ET nr. 71: Operatema, bl.a. interview med operachef Elaine Padmore, sangeren Sten Byriel om sit arbejde m.m. Desuden bl.a. interview med balletchef Peter Schaufuss, optakt til performance-seminar m.m.

entré nr. 3/94: Stort tema-nummer i anledning af det gode tidsskrifts 20 års jubilæum, hvor en række navne inden for svensk teaterliv gør status over de 20 år. Desuden som vanlig en masse anmeldelser af nye svenske forestillinger og rapporter fra udenlandsk teaterliv m.m.

Spillerom nr. 4/94: Bl.a. interview med skuespilleren Lars Vik fra Grenland Friteater; en snak med danseren og koreografen Sølvi Edvardsen; artikler om finsk-ugrisk og lettisk teater m.m.

Rampelyset nr. 217: Indlæg fra Henrik Sommer i debatten om amatør/pro-

fessionel; rapport fra Nordisk-Baltisk Amatørteaterfestival m.m. Nr. 218: Kirkespil som totalteater; besøg på musik- og teaterskolen Vostrup Efterskole; om teatergruppen Desdemona.

Teaterbladet nr. 175: Om egns-teater-rapporten og situationen; teatret i behandler-systemet m.m. Nr. 176: Interview med den nye FAST-formand Mogens Holm m.m.

Teatertidningen 4/94: Portræt af instruktøren Ole Anders Tandberg; interview med dramatikeren Christina Berglund; og med Folkteaterns Sven Andrén og Eva Hermansson; rapport fra dukketeaterfestivalen på Hydro.

danstidningen nr. 4/94: Om danseteater og den vaklende økonomi; showdans; dans i reklamen; Göteborg Dans & Teater Festival m.m.

REPERTOIRE *next*

TEATRET ARTIBUS

Vesterfælledvej 7A, 1750 Kbh. V
Tlf. 31 31 60 95

EFTERSIDNING

Aldergruppen til forestillingen »Eftersidning« er ændret i forhold til Den Røde Brochure; den er ændret fra 4.-7. klasse til **6.-10. klasse**.

Se i øvrigt Den Røde Brochure s. 21.

COMEDIEVOGNEN

Griffenfeldtsvej 7A, 1. 2200 Kbh. N
Tlf. 35 36 61 22, fax. 35 36 65 22

MIS MED DE BLÅ ØJNE

Ved prøveforestillingerne har det med tydelighed vist sig, at forestillingen ikke er for de 4-8 årige, men derimod for de 3-7 årige.

HOLBÆK EGNSTEATER

Vimmelskaftevej 4300 Holbæk
Tlf. 53 43 17 77

DEN SIDSTE DAG

Som så ofte før har det unge par aftalt at mødes i det tomme hus. Men på denne krigens sidste dag er huset ikke tomt. Besættelsesmagten er trængt – og desperat. Forelskelsesglød mødes med magens hensynsløshed.

Teatret Artibus: »Eftersidning«.
Foto: Poul Rasmussen

Alle ved, krigen er forbi – men er den også forbi i alles hjerter?

Forfatter: Bent Vinn Nielsen
Instruktion: Jesper de Neergaard
Medvirkende: 5 skuespillere
Alder: Ungdoms-/voksenforestilling
Premiere: 7. april 1995
Turné: Aug., sep. og okt. 1995
Varighed: 120 min. inkl. pause
Budg. pris: Kr. 22.000 + moms

Refleksion

Sintrupvej 11 A,
8220 Brabrand
Tlf. 86 24 05 72

GODKENDELSE SOM REFUSIONSBERETTIGET TEATER

Teater Refleksions nye forestilling »Drenge og Træet« er af Teaterrådet i skrivelse af 14. okt. 1994 godkendt som refusionsberettiget i henhold til teaterlovens §25 i sæson 1994/95.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 166.

MARIPOSA TEATRET

Bernhard Bangs Allé 19, 1.,
2000 Frederiksberg C
Tlf. 38 88 88 59

DE EFTERLADTE

I samarbejde med instruktør Lise Kamp Dahlerup opsætter Mariposa Teatret Lyle Kesslers »De efterladte« i februar 95 i Krudttønden, med efterfølgende turné.

Stykket handler om to brødre, der næsten hele deres liv har boet alene sammen, isoleret fra omverdenen. Storebroderen Treat sørger for deres overlevelse ved overfald og tyveri. Den lidt yngre Philip holdes indelukket af Treat, og hans eneste forbindelse til omverdenen er et tv og nogle bøger. Han har udviklet en stor fantasi og har stadig sin uskyld modsat Treat, der er mere hård og afstumpet.

En dag dukker den lidt ældre Harold op. Han har levet det hårde liv, men er den frihedsselskende type og lever på sin tro på livet. Han har masser af varme og overskud til brødrene og viser samtidig en autoritet, de ikke før har mødt.

Stykket fortæller på en både rå, poetisk og humoristisk måde, hvordan brødrene har svært ved at tage imod, hvad Harold tilbyder, nemlig tryghed og ømhed. Brødrene gennemgår via mødet med Harold en kamp med sig selv, for at kunne give og modtage kærlighed. For første gang lukker de op for deres inderste følelser og mærker, at livet kan forandres, hvis man tør.

Det er netop stykkets gennemgående tema; at turde give slip på sine følelser og give sig hen.

Aldersgruppe: 14 år og op
Turnéperiode: Marts/april 95 samt efterår 95

FOR TO MILLIONER HAKKEBAKKESKOV

Mens Teaterrådet kæmper med at få de økonomiske støtte midler til bare nogenlunde at dække toppen af børneteaterområdets grupper, er der anderledes boller på suppen hos Det Danske Teater.

Her har man fået en million kroner via den ulyksalige teaterlovsparagraf om »børneteaterpuljen«, der hvert år giver enten Den Jyske Opera eller Det Danske Teater mulighed for at producere børneteater for store scener.

Det seneste børneteaterudspil fra Det Danske Teater var »Teaterkattens Eventyr«, som en enig anmelderskare kørte ud på kvalitetens over-

drev. Nu vil det store turneteater sætte »Dyrene i Hakkebakkeskov« op i et samarbejde med Bellevue Teatret, der med den uopslidelige »Folk og Røvere i Kardemommeby« nok ved, hvordan børn skal underholdes.

Det Danske Teater får udover teaterlovsmillionen også en tilsvarende rund million fra brugsforeningernes FDB, der benytter et jubilæum til at »gøre noget for børnene«.

De to millioner kroner i »enkeltprojektstøtte« er som bekendt mere end de fleste danske børneteatergrupper har til en hel sæson. Så det...

KATALOG FRA DET NÆRE TEATER

Foreningen Af Små Teatre (FAST) har udsendt deres eget lille katalog over gode teater tilbud fra foreningens pt. 22 medlemmer - hvoraf lidt under halvdelen i øvrigt også er organiseret i BTS.

»Det nære teater« kalder formand Mogens Holm den brogede skare af egnsteatre, turneteatre, danseteatre m.fl., der udgør foreningen og som ifølge samme Holms forord

skal leve op til et ultimativt krav: Produktion af nyskabende teater.

FAST-kataloget kommer til at virke som et supplement til henholdsvis Den Røde Brochure (udgivet af Teatercentrum) og Turneteaterbrochuren (udgivet af Danmarks Teaterforeninger) - men får da også vist lidt af spændvidden hos teatrene.

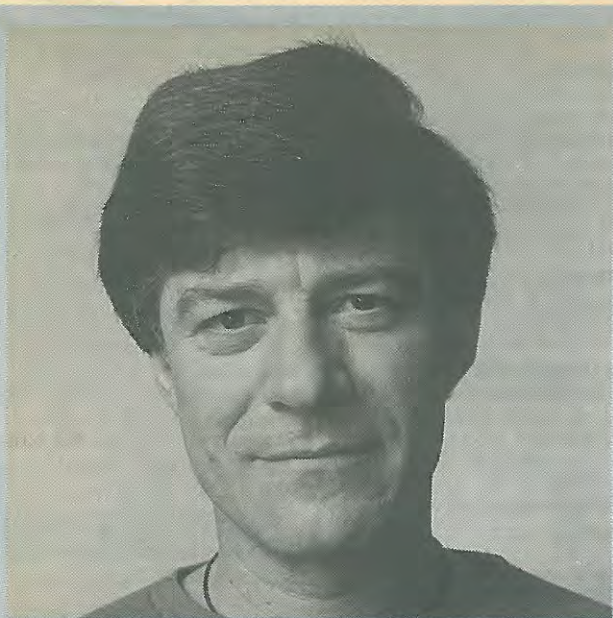
Niels Skousen og Hanne Stensgaard i succesforestillingen »Affaldet, Byen og Døden«

MAMMUT PÅ TI ÅR

Mammutteatret har fejret ti år som kompromisløst teater med hjertet og indignationen på rette sted. Begge dele sat på skrift i deres jubilæumsbog - som nok mere er et hæfte - hvor ti års forestillinger præsenteret ved billeder, uddrag af anmeldelser og indledende bemærkninger af Claus Flygare. Bogen kan købes i

større boglader eller ved henvendelse til teatret på tlf. 35 26 62 34. Hvor man også kan sikre sig medlemskab af teatrets støtteforening. Eller måske give et sådant til sin kæreste. Og har man fem af dem giver Mammutteatret minisæl en middag - for to...

Mammutteatret 10 år. Red. Alette Scavenius. 42 sider.

VANDREFALK I MODVIND

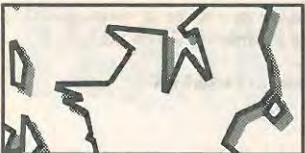
Det er endnu engang lykkedes Niels Andersen at skabe lidt politisk blæst om sig selv og sit enmandsteater, Vandrefalken.

Fremskridtspartiets Tom Behnke er nemlig blevet forarget over, at en teatergruppe, som modtager offentlig støtte, kan formaste sig til at påstå, at Dannebrog ikke faldt ned fra himlen.

Han har i et spørgsmål bedt kulturministeren bekræfte, at »den teatergruppe, der kalder sig Vandrefalken, får offentligt tilskud til bl.a. at fremføre forestillingen »Den rød

vide verden«, hvor bl.a. Dannebrog bliver svinet groft til, idet en af dilettanterne påstår, at Dannebrog ikke er faldet ned fra himlen i Estland, men er et lagen moder Danmark har brugt som menstruationsbind«.

Kulturminister Jytte Hilden kunne efterfølgende oplyse den kulturpolitiske dilettant om, at Vandrefalken ganske rigtigt modtager 250.000 kroner i driftsstøtte - men at ministeriet i øvrigt ikke blander sig i diskussionen om, hvorvidt Dannebrog faldt ned i Estland eller ej.

KØBENHAVN & OMEGN

AMAGER CENTRET

Julefeens bedste gave
EVENTYRTEATRET
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkt: 1.-20. dec. undt. søn.
12. Hverdage kl. 15.30 og 16.30,
lør./søn. kl. 12 og 14.
Yderligere oplysninger: Gratis
adgang.

Suhmsgade 4, 1125 Kbh. K
Tlf. 33 32 19 49

Når du ser et stjernesud

ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: 26. nov.-22. dec., tir.-
tor. kl. 9.30 og 11, fre. kl. 17, lør.-
søn. kl. 14 og 16
Yderligere oplysninger: Kr. 38 for
inst., 45 kr. i løssalg. Fre.-søn. Artes
D-priser. Løssalg kr. 60. Børn og
unge kr. 36.

Hva' må man overhovedet?

ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: 4-12 år
Spilletidspunkt: 22. jan.-22. marts
tir.-tor. kl. 9.30 og 11, fre. kl. 17, lør.-
søn. kl. 14 og 16
Yderligere oplysninger: som oven-
stående forestilling.

Cirkelines fødselsdag

SØHOLM PARK TEATRET
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkt: 23. marts-14. maj
(undt. festivalugen) tir.-tor. kl. 9.30
og 11, fre. kl. 17, lør.-søn. kl. 14 og
16
Yderligere oplysninger: som oven-
stående forestilling.

BELLEVUE TEATRET

Strandvejen 451
2930 Klampenborg
Tlf. 31 63 64 00

Folk og røvere i

Kardemomme By
BELLEVUE TEATRET
Spilletidspunkt: 16. nov. til 30. dec.,
ons.-fre. kl. 17, lør./søn. kl. 13 og
16.
Yderligere oplysninger: Arte-ordn-
inger

Nyhavn 14
Kontor: Holbergsgade 30, 1057
Kbh. K, billetlff. 33 12 14 60

Romeo og Julie

BADTEATRET
Aldersgruppe: 8-12 år og voksne
Spilletidspunkt: 13. nov.-18. dec. tir.-
tor. kl. 9 og 11, fre. kl. 20, lør. kl. 17
og søn. kl. 14 og 16.
Yderligere oplysninger: Kr. 60 for
voksne, kr. 36 for unge u. 26. Alle
Arte og DT-ordninger.

Havet bærer mine drømme
BADTEATRET

Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 29. jan.-24. feb. 95
og 24.-28. april 95, man.-fre. kl.
9.30 og 11, søn. kl. 13 og 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 37.

Klubben

BADTEATRET
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkt: 18. marts-29. april,
man.-fre. kl. 20 og lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
130, stor ungdomsrabat, alle Arte-
og DT-ordninger.

CAFÉTEATRET

Skindergade 3, 1159 Kbh. K
Bill.tlf. 33 12 58 14
(man.-fre. 14-18, lør. 12-16)

Universets hurtigste ur

CAFÉTEATRET
Aldersgruppe: 16 år og op
Spilletidspunkt: Indtil 10. dec., tir.-fre.
kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Løssalg 100
kr. Ungdomsrabat (Arte & DT) kr. 60.

Under 4 øjne

CAFÉTEATRET
Aldersgruppe: 18 år og op
Spilletidspunkt: 14. jan.-11. feb. 95,
tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
100, unge kr. 60.

Den 6. sans

CAFÉTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 11. feb.-18. marts 95,
tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
130,-, unge kr. 80,-.

COMEDIEVOGNNES BROSCENE

Griffenfeldsgade 7A, 1.
2200 København N
Tlf. 35 36 65 22

Mis med de blå øjne

COMEDIEVOGNNEN
Aldersgruppe: 3-7 år
Spilletidspunkt: Indtil 10. dec. kl. 10
og 11.30, lør. kl. 13.30 og 15.
Yderligere oplysninger: Arte, pris-
gruppe D.

Dinner Transportable

COMEDIEVOGNNEN
Aldersgruppe: 7-11 år og voksne
Spilletidspunkt: 18. jan.-4. feb. 95,
ons.-fre. kl. 19, tors. desuden kl. 10,
lør.-søn. kl. 15
Yderligere oplysninger: Arte pris-
gruppe D, grønne billetter. Billetbestil-
ling nødvendig.

Min jord - din jord

TEATRET MÅNEGØGL
Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 år
Spilletidspunkt: 13.-24. feb., man.-
fre. kl. 9.30 og 10.45.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
42, grupper over 10 kr. 36.

En biting

JAKOB MENDELS TEATER
Aldersgruppe: 6-11 år
Spilletidspunkt: 27. marts-1. april 95,
man.-fre. kl. 10 og 13.30, lør. kl.
13.30 og kl. 15
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
42, grupper over 10 kr. 36.

DANSESCENEN

Marskensgade 11, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 43 58 58

PLACE - et triptykon

ricketts dance co.
Spilletidspunkt: Indtil 10. dec. kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 100,

unge u. 25 kr. 60.

4 koreografer

MICADO DANSE ENSEMBLE/
DANSESCENEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 8.-25. feb. ons.-lør.
kl. 20
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ord-
ninger, voksne kr. 100, unge u. 25
kr. 60.

Dansk Danseforum

DANSESCENEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 5. og 6. dec. kl. 20.
14. og 15. marts 95 kr. 20.
Yderligere oplysninger: Inge Arte-
ordninger. Kr. 55 for 2 aftener.

Udenlandske Gæstespil

DIV. UDENLANDSKE KOREOGRA-
FER OG KOMPAGNIER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 20. marts-30. april
95
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ord-
ninger.

FÅR 302

Toldbodgade 6, 1253 Kbh. K
Bill.tlf. 33 11 20 04

Tykke mænd i kjoler

TEATER FÅR 302
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 2. feb.-4. marts 95,
man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.00
Yderligere oplysninger: Arte C-priser,
billigdag mandag.

GIMLE MEDBORGER- HUSET

Thorshavnsvej 4

Snemandens Jul i Troldeko-

ven
FOCUS TEATERPRODUKTION
Aldersgruppe: 4-10 år (familieforestil-
ling)
Spilletidspunkt: 21.-23. dec. kl. 10

HVIDOVRE MEDBORGERHUS

Hvidovrevej 280
Bill.tlf. Vestvolden 36 77 23 00 (10-
14)

De grænsele

TEATER VESTVOLDEN
Aldersgruppe: Fra 8 år
Spilletidspunkt: 20. jan.-12. feb. 95,
tir.-fre. kl. 19.30, lør.-søn. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 100 og
60, Arte/DT-ordninger.

Brentedalen 8, Tranegilde
2635 Ishøj
Tlf. 43 73 60 98

Nissen på præstegården

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: Til 22. dec. kl. 9.15,
10.30, 11.45 og 13.15.

Struensegade 15A, 5.
2200 Kbh. N
Tlf. 31 39 01 00

Harun og Eventyrhavet

BENCH TOURS, Skotland

Aldersgruppe: 13 år og op
Spilletidspunkt: 1.-21. dec., tor. kl.
14, tir.-fre. kl. 20, lør./søn. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Spilles på
engelsk. Arteordninger, B-priser
(130/80), C-priser ved eftermiddags-
forestillinger (100/60/36). Works-
hops.

The Knock Out Experience

BAL TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 3.-26. feb. 95, tir.-lør.
kl. 21, søn. kl. 17.

Skærsild i Ingolstadt

JUMBO TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 16.-26. feb., tir.-fre.
kl. 20, lør.-søn. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Arte C-priser
(100/60/36), evt. skoleforestillinger.

Equus - hesteguden

TEATERKAVALERIET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 8.-30. marts tir.-fre.
kl. 20, lør.-søn. kl. 17. Skoleforestil-
ling 10. og 14. marts kl. 13.
Yderligere oplysninger: Arte-ordn-
inger (100/60). Stort skolemateriale.

KANONHALLEN

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 43 20 21 14-18, lør. 11-14

Endelig alene

TEATER TANGO
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: 26. jan.-12. feb. 95,
tir.-lør. kl. 20, søn. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 130,
unge u. 25 kr. 80. Grupper kr. 110.

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Bill.tlf. 31 42 45 26 (12-16)

De efterladte

MARIPOSA TEATRET
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 1.-11. feb. hverdage
kl. 20, weekend kl. 17
Yderligere oplysninger: Kr. 55, unge
u. 18 år kr. 45, grupper over 10 kr.
45.

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 7, 1462 Kbh. K
Billetlff. 33 12 27 13

Hvad ved nisser om jul?

DET LILLE TEATER
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkt: 21. nov.-22. dec.,
man.-fre. kl. 9.30 og 11, søn. kl.
13.30 og 15. lør. lu.

Frederiksholms Kanal 12
1220 København K
Tlf. 33 13 44 11

Mod nord

TEATRO RIO ROSE
Aldersgruppe: 5-10 år og voksne
Spilletidspunkt: 12., 15. og 19. feb.
95 kl. 13.

NEW NOW DANCING SPACE

Flintholm Allé 26 K, 2000 Fr.berg
Tlf. 38 88 65 61
(fra jan. 95 38 88 70 22)

Tiden bagom skyggen

NEW NOW DANCERS

Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 3.-26. feb. 95, tir.-lør.
kl. 20, søn. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Prisgruppe
D, kr. 60 for voksne, grønne billet-
ter.

REPRISE TEATRET

Øver' dvej 12, Holte
Tlf. 31 87 72 65 man.-fre. 10-12

En gang nisse, altid nisse

MARTIN ARIUS EVENTYR TEATER
Aldersgruppe: 3-9 årige
Spilletidspunkt: Indtil 20. dec. man.-
fre. kl. 9.30 og 11.
Yderligere oplysninger: Kr. 28 pr.
person.

Smallegade 2
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 88 01 88

Ved siden af

BAGGÅRD TEATRET
Aldersgruppe: 7-11 år
Spilletidspunkt: Ons. 7. dec. kl. 10,
tors. 8. og fre. 9. dec. kl. 10 og 17,
lør. 10. dec. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Institutioner
kr. 50, løssalg voksne kr. 60, løssalg
børn og unge kr. 30 (grønne billetter,
rabat er ydet).

Fo, Fo - Forrygende

HANS HENRIK CLEMENSEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Indtil 10. dec., man.-
fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Kr. 75.

En kvinde spejler sig

Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 12. jan.-25. feb. 95,
tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Kr. 130 (Arte-
ordninger).

Halleluja

CIRKUS MONTEBELLO
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 9. marts-6. maj,
man.-fre. kl. 21, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Kr.
160/130/100 (Arte/DT-ordninger).

RIDDERSALEN

Allegade 7-9, 2000 Frederiksberg
Tlf. 31 87 87 10

De Underjordiske

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: For hele familien
Spilletidspunkt: 24. nov. til 18. dec.,
ons., tors., fre. kl. 18.30, lør. kl. 14
og 17, søn. kl. 14.
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ord-
ninger.

Den kloge dronning

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: 6 år og op
Spilletidspunkt: 12. jan.-5. feb. 95,
tor.-fre. kl. 18.30, lør. kl. 14 og 17,
søn. kl. 14.
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ord-
ninger.

SMEDEHALLEN

Kastanie Allé 14, 2720 Vanløse
Tlf. 38 79 28 22

Lysthuset

THEATER LA BALANCE
Aldersgruppe: 9-13 år
Spilletidspunkt: 9.-31. marts 95,
hverdage kl. 10 og 14.

Taastrupgårdsvej 3
2630 Taastrup
Tlf. 42 52 14 30 kl. 9-14

Nissepigens Polka - Jul på Taastrupgård II

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Til 23. dec. Man.-fre.
kl. 9.30 og 11, søn. kl. 14 og 16
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
100, unge u. 25 år kr. 36, pensioni-
ster kr. 50.

Røde Orm

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: 8-16 år
Spilletidspunkt: 12. marts til 12. april
95, man.-tors. kl. 10, fre. kl. 19.30,
lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
100, unge u. 25 år kr. 36, pensioni-
ster kr. 50.

TEATRET BAG KROEN

Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Tlf. 31 63 10 96 kl. 10-13

Nøddebo Præstegård

TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 4-100 år
Spilletidspunkt: Til 22. dec., tir. til fre.
kl. 19.30, lør./søn. kl. 14 og 19.30.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 105,
unge u. 25 år kr. 65. Alle Arte-ord-
ninger. 1 1/2 time før aftenforestil-
ngen det store julebord kr. 85.

VIFTEN

Rødovre Parkvej 130
2610 Rødovre
Tlf. 36 70 45 21

Pinocchio

FAMILIETEATRET
Aldersgruppe: 6-12 år og voksne
Spilletidspunkt: Tir.-tor. kl. 19, fre. kl.
16 og 19, lør.-søn. kl. 14 og 17

Zangenbergs Teater

Bernstorffsgade 7, Tivoli
1577 Kbh. V

Vågn op - det er jul

ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkt: Indtil 22. dec., man.
kl. 10 og 11.30, tir., ons., fre. kl.
9.30 og 11, tor. kl. 11 og 14

BROSCENERNE INDVIET

Det var en noget betuttet københavnsk skole- og kulturborg-
mester, der mandag den 17. oktober symbolsk blev smedet i
hymens lænker under en lille happening, da Comedievognen og
Zeppelin indviede deres nye stationære scener og samarbejde.

Den opmærksomme receptionsgæst kunne da også notere sig,
at borgmester Jens Johansen ikke gav sit ubetingede ja til løftet
om »økonomisk støtte i med- og modgang år efter år efter år...«

»Det ville vist være at købe katten i sækken«, lød det fra den
valne gom - som dog efterfølgende kvitterede med pæne ord om
det nye initiativ. Københavns kommune støtter det økonomisk,
men altså ikke betingelsesløst, og det må Comedievognen og
Zeppelin så nøjes med.

Også Teaterrådsformand Bjørn Lense Møller priste samarbej-
det med »Brosccenerne« fra henholdsvis Nørre- og Vesterbro og
udtrykte forhåbninger om, at det ville inspirere og give formyse
for både teatre og publikum. Heri kunne den stadig opmærksomme
receptionsgæst nok osse lige ane den kritiske snert - det er jo
ingen hemmelighed, at Teaterrådet flere gange har været ved at
stramme de økonomiske tommelskruer på Comedievognen i
utilfredshed med kvalitets- og aktivitetsniveauet.

Comedievognen er dog fortsat støttet af Teaterrådet, mens
Zeppelin er egnsteater i Københavns kommune, der sammen
med de brokvarter kan glæde sig over nye stationære mulig-
heder for børneteater - og det kulturelle samarbejde de to teatre
imellem, der bl.a. skal sikre, at de lokale børn og deres forældre
året rundt kan se teater på en af de to scener. Enten egne produk-
tioner eller gode gæstespil fra de mange turnerende børneteatre.

BØRNETEATER PÅ LOUISIANA

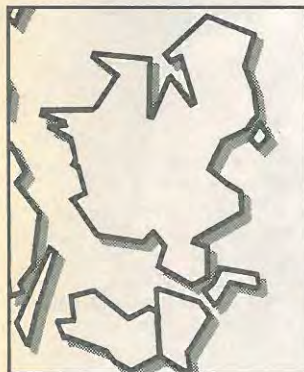
Kunstmuseet Louisiana i Humlebæk har fået et nyt Børnehus i
tre etager, hvor der er indrettet multirum, computercum, bør-
necafé, værksted, biograf - og teatersal. Daglig leder er Linda
Lildholdt.

Børnehuset blev indviet 17.-18. september. Med deltagelse
af bl.a. Paraplyteatret - og der vil også fremover blive arrange-
ret børneteaterforestillinger. Det kan man bl.a. læse om i
Mobilen, der er medlemsblad for den nye børneklub af samme
navn. Et medlemskab koster 100 kroner, og så får man bladet
fire gange om året - og har gratis adgang til museet.

scener

Yderligere oplysninger: Institutioner kr. 35, private kr. 45.

Knold, Bolle & Hund
ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Fra 3. feb. 95, man. kl. 10 og 11.30, tir., ons., fre. kl. 9.30 og 11, tor. kl. 11 og 14.
Yderligere oplysninger: Institutioner kr. 35, private kr. 45, generalprøve kr. 30. Premiere 3. feb.

SJÆLLAND, LOLLAND FALSTER OG BORNHOLM

TEATRET FAIR PLAY

Borchsvej 3, 4300 Holbæk
Tlf. 53 43 85 95 man.-fre. 10-15

Kærlighedens veje - julecafé
TEATRET FAIR PLAY
Aldersgruppe: Voksne/familier
Spilletidspunkt: 2., 3. og 6.-10. og 13.-17. dec. kl. 20

KULTURHUSET GIMLE
Gl. Stationsvej 12, 4591 Føllenslev
Tlf. 53 46 81 88

Fars drenge
VESTENVINDEN
Aldersgruppe: 5-13 år
Spilletidspunkt: 10. dec. kl. 15
Odysseus
DET LILLE TURNÉTEATER
Aldersgruppe: 6-12 år
Spilletidspunkt: 21. jan. kl. 15

Nattens drømme
BØRNETEATRET
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 11. feb. kl. 15

Galefyrsten
LA BALANCE
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 7. marts kl. 20

HOLBÆK EGNSTEATER
Vimmelskæft 27, 4300 Holbæk
Tlf. 59 44 45 10

Halvdan i bakspejlet
HOLBÆK EGNSTEATER
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 10., 11., 17. og 18. dec. kl. 17.

Den sidste dag
HOLBÆK EGNSTEATER
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 7.-11. april 95

ÅRHUS OG OMEGN

BØRNETEATERSALEN MUSIKHUSET ÅRHUS
Billetbest.: Filuren 89 31 82 50

Soldaten
BØRNETEATRET FILUREN
Aldersgruppe: 7 år og op
Spilletidspunkt: 4., 7., 8, 9., 10. 11., 14., 15., 16., 17., 18. og 22. marts, ring for nærmere oplysninger og tidpunkter
Yderligere oplysninger: Løssalg kr. 45, grupper kr. 30.

GELLERUPSCENEN
Gudrunsv. 78, 8220 Brabrand
Tlf. 86 25 03 66

Familiemusicalen
Oliver Twist
GELLERUPSCENEN
Aldersgruppe: 6-100 år
Spilletidspunkt: Til 16. dec., tor.-fre. kl. 19, lør.-søn. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Voksne kr. 70, unge u. 25 år kr. 40.

Auktionsscenen
Mejlgade 45, 8000 Århus C
Tlf. 86 13 53 11

Mirad
EGNSTEATRET GRUPPE 38
Aldersgruppe: Fra 12 år
Spilletidspunkt: 10. jan.-28. okt., tir., ons. og fre. kl. 10 og 12, tor. kl. 10 og 20, lør. kl. 12 og 14.
Yderligere oplysninger: Kr. 40, grupper over 9 kr. 30.

Himmelsengen
EGNSTEATRET GRUPPE 38
Aldersgruppe: Fra 5 år
Spilletidspunkt: 8. marts-1. april, ons., tor. og fre. kl. 9.30 og 10.45, lør. kl. 12 og 13.30
Yderligere oplysninger: Kr. 40, grupper over 9 kr. 30.

Willemoesgade 2, 8200 Århus N
Tlf. 86 10 47 77

Julemandens tryllestav
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-9 år
Spilletidspunkt: Til 21. dec., man.-fre. kl. 9.30, 10.45 og 15. Lør. og søn. kl. 10, 13 og 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 30.

MBT-DANSETEATER
Frederiksballe 20, 8000 Århus C
Billetbest. 86 13 70 67 (9-16)

Orestien
MBT-DANSETEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 28. jan.-25. marts, tor. og fre. kl. 19.30, lør. kl. 15
Yderligere oplysninger: Kr. 100, unge u. 25 kr. 60.

Peter og Ulven
MBT-DANSETEATER
Aldersgruppe: 5-10 år

Spilletidspunkt: 28. feb-21. marts, tirs. kl. 12 og 16
Yderligere oplysninger: Kr. 30

Refleksion

Sintrupvej 11 A, 8220 Brabrand
Tlf. 89 31 82 10

Broder Sol, Søster Måne
TEATER REFLEKSION
Aldersgruppe: 5-12 år
Spilletidspunkt: 10.-11. dec. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 35.

RIDEHUSET, ÅRHUS
Tlf. 55 34 01 19

Helvede
TEATRET CANTABILE 2
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 13.-21. jan. 95, undt. man.

SVALEGANGEN
Rosenkrantzgade 21, 8000 Århus
Tlf. 86 13 88 66

Ærlige Løgne
JUDITH ROTHENBORG
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 7.-9. dec. kl. 21
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40.

Mand-Mand
PETER BAY
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 14.-15. dec.
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40

Kong Ubu
SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 9. feb.-18. marts, tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister 40

Lonely Hearts Club
SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40

Nøddebo Præstegård
SVALEGANGENS DUKKETEATER
Aldersgruppe: Fra 6 år
Spilletidspunkt: 3., 10. og 17. dec. kl. 14
Yderligere oplysninger: Kr. 30

Zar Zaltan
SVALEGANGENS DUKKETEATER
Aldersgruppe: Børn og unge
Spilletidspunkt: 18., 25. feb., 4. og 11. marts kl. 14
Yderligere oplysninger: Kr. 30

ÅRHUS TEATER
Skolegade 9, 8000 Århus C
Til tlf. 86 12 27 06

Av for katten
TEATRET LAMPE
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 5.-17. dec., hverd. kl. 10, lør. kl. 15
Yderligere oplysninger: Kr. 40, institutioner kr. 20.

JYLLAND

JAKO●BOLE
Danmarksgade 19, 9000 Ålborg
Tlf. 98 12 78 33

Solens Land
KASKADE TEATRET
Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 år
Spilletidspunkt: 8., 9. dec. kl. 9.30 og 11, 11. dec. kl. 13.30 og 15

Dodis Dagbog
FILUREN
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 7. jan. kl. 14, 9.-13. jan. formiddag, 15. jan. kl. 13.30 og kl. 15, 16.-20. jan. formiddag
Yderligere oplysninger: Kr. 37

Rejsen
GROTEATRET
Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 og 3-7 år
Spilletidspunkt: 2. og 3. feb. kl. 9.30 og 11, 3. feb. kl. 14, 4. feb. kl. 13.30 og 15
Yderligere oplysninger: Kr. 37

En gammel ballade
JAKO●BOLE TEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 21. marts-21. april
Yderligere oplysninger: Kr. 37. Ring om spilletidspunkterne.

Jomfru Ane Gade 14
9000 Aalborg
Tlf. 98 13 60 44 man.-fre. 11-16

Den grønne kærlighed
VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 21.-23. feb. kl. 20

Skærsild i Ingolstadt
JUMBO TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 2. og 3. marts kl. 20, 4. marts kl. 16

Den fremmede
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 19. jan.-17. feb., tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 16

Det hemmelige ægteskab
DET NORDJYSKE OPERAKOMPAGNI
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 10. marts kl. 20, 11. marts kl. 16, 12., 13. og 14. marts kl. 20

Sommerpensionatet
JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne

Spilletidspunkt: 22.-24. marts kl. 20, og 25. marts kl. 16 og 20

Katten i sækken
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 20. marts-7. april, man.-fre. kl. 9.30 og 11, lør. kl. 14 og 16

HOLSTEBRO BIBLIOTEK
Kirkestræde 11, 7500 Holstebro
Billetlff. 97 42 33 99

Ciota, Matoc og Gulliver
TEATRO SFERA DI OM
Aldersgruppe: 7-12 år
Spilletidspunkt: 18. jan. kl. 15
Yderligere oplysninger: Børn kr. 20, voksne kr. 30

TEATRET MØLLEN
Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

Dejlig er den...
DRT
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 10. dec. kl. 11

Cabaret
TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 11.-14. jan og 18.-21. jan. kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 50

Eftersidning
TEATRET ARTIBUS
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 9. feb. kl. 20

Den Fremmede
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 16.-17. marts kl. 20

Sandheden og Søhesten
MARIEHØNEN
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 25. marts kl. 11

Gidslemes Nat
DET DANSKE TEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 28. marts kl. 20
Yderligere oplysninger: Spilles på Harmonien

Staffeliet
PARAPLYTEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 1. april kl. 11

Bytte, bytte købmand
JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: 2-4 år
Spilletidspunkt: 8. april kl. 11

ODIN TEATRET
Særkærparken 144, 7500 Holstebro
Billetlff. 97 42 47 77

Ciota, Matoc og Gulliver
TEATRO SFERA DI OM
Aldersgruppe: 7-12 år
Spilletidspunkt: 7. jan. kl. 15
Yderligere oplysninger: Børn kr. 20, voksne kr. 30.

VÆRKET
Mariagervej 10, 8900 Randers
Tlf. 86 41 20 99

Nisse Sages
VESTENVINDEN
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 1.-21. dec., man.-fre. kl. 10 og 14. lør. kl. 15
Yderligere oplysninger: Kr. 50

FESTIVALEN DER BLEV VÆK

Mens andre kulturbærende foretagender dør med at få økonomien til at nå sammen, er der andre med mere held i sprøjten.

Således lykkedes det Nordisk Teater Festival 94 i Viby på Sjælland (2.-5. juni 94) at opnå økonomisk støtte fra såvel Nordisk Kulturfond - på trods af indstillingen fra Teater og Dans i Norden - samt Kulturministeriet, Tuborgs Grønne Fond og lokale sponsorer. Og til en festival, der blev annonceret som amatørteaterfestival overfor DATS, professionel børneteaterfestival i materiale til Børneteateravisen - og formodentlig var tilsvarende »rettet til« overfor andre potentielle pressefora

og tilskudsgivere.

Initiativtager og arrangør var Tonny Reimann, der ikke sparede de store ord i forskræppet og pressematerialet. Og der blev da - vist nok - afholdt en slags festival, hvor Arne Melchior (CD) i øvrigt stillede op til åbningen.

Men DATS-konsulent Bent Jacobsen havde uhyre svært ved at finde den store begivenhed, da han tog til Viby. Og et program var det ikke lykkedes ham at hive ud af arrangørerne på forhånd.

Måske fordi der ikke var så meget at annoncere. Det meste var nemlig aflyst eller bare ikke kommet istand. Ifølge Bent

Jacobsens undersøgelser var der derudover tale om danske amatørteater- og dramagrupper fra omegnen. Det nordiske islæt begrænsede sig hovedsageligt til henholdsvis to ældre svenske med papirtater og båndoptager samt en fem personers marionetteatergruppe fra Hørby i Skåne.

Klager fra bl.a. Vigersted Ungdomsdilettanter - der uden forudgående varsel var blevet »taget af plakaten«, men valgte at spille på gaden alligevel - blev hårdhændet fejlet af bordet af projektleder Reimann i en efterfølgende korrespondance.

Der er mange flere »underholdende« indlæg om Nordisk Teater Festival 94 i Viby i Bent Jacobsens rapport. Og det principielle i festival-fiaskoen tager de bevilgende instanser sig forhåbentlig af, når festivalen har aflagt rapport og regnskab...

caj

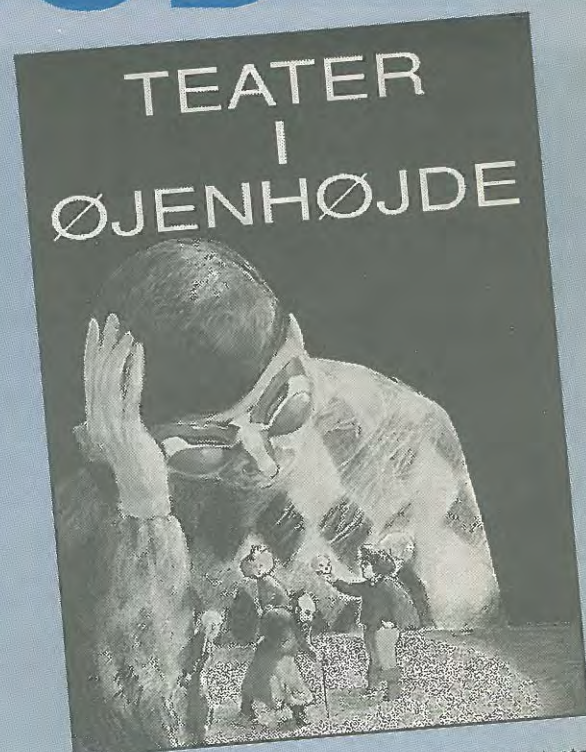
GODE TILBUD

Så er der børneteater på bogform, på video og på plakaten. Gode tilbud til (jule)gaver, udsmykning, generel orientering m.m.

Den Røde Brochure 1994-95. Kr. 10 (plus forsendelse)

Det store katalog over de teatre, der tilbyder børne- og ungdomsforestillinger (232 sider). Sendes gratis til institutioner, skoler m.m., men det er muligt at købe yderligere eksemplarer. OBS: Den nye udgave (95/96) kommer til april.

Teater i øjenhøjde - video om dansk børneteater. Produceret af Klaus Kjeldsen i samarbejde med Dansk ASSITEJ. Kr. 150
Videoen fortæller i ord og billeder om det danske børneteater, der nyder så stor anerkendelse såvel i Danmark som på verdensplan.

Carsten Jensen

Intet spil for galleriet

- et strejftog gennem dansk børneteater i 25 år

Intet spil for galleriet - et strejftog gennem dansk børneteater i 25 år. Af Carsten Jensen. 200 sider, rigt illustreret. Kr. 128.

»Ualmindelig veloplagt« (Politiken)

»Imponerende og omfattende« (Det Fri Aktuelt)

»Flot og spændende« (Rampelyset)

»Velskrevet, veloplagt og morsom - en guldgrube!« (Lektørdtalelsen)

Plakatsæt - 10 flotte plakater. Kr. 120.

Danske børneteatre sætter en ære i at fremstille smukke plakater til de enkelte forestillinger. Plakaterne er oplagte til udsmykning - og sendes i paprør. Markér for ønsket aldersgruppering.

Jubilæumsplakat BTS 25 år. Kunstner: Claus Helbo. Kr. 25
I anledning af Børneteatersammenslutningens 25 års jubilæum blev der lavet en smuk plakat. Sendes i paprør.

TEATERAVISEN

BØRNE

NR. 90
OKT.
1994

Egnsteatrene er passiviserede gidsler i spillet om refusionsprocenterne. Børneteatersammenslutningen har handlingsplanen sig selv. I folketat er gået til de evige teatermarker - hvor der er bud efter flere. I børneteatre har været i Bhutan og et par snese i Horsens til festival. Og så er der jo anmeldelser og en masse andet at læse om inde i bladet.

Abonnement på Børneteateravisen. Kr. 98.

Det er muligt at få et privat abonnement på Børneteateravisen, sendt direkte til hjemadressen. Avisen kommer fire gange om året og i abonnementsprisen indgår ligeledes Den Røde Brochure - det omfangsrige katalog over sæsonens udbud fra børne- og ungdomsteatrene.

JEG BESTILLER HERMED:

- ☐ ex. af BTS-jubilæumsbog á kr. 128,-
- ☐ ex. af BTS-jubilæumsplakat á kr. 25,-
- ☐ ex. af Dansk ASSITEJ-video á kr. 150,-
- ☐ stk. plakatsæt á kr. 120 til A ☐ = småbørn, B ☐ = mellemgruppe, C ☐ = unge (sæt kryds)
- ☐ Abonnement på Børneteateravisen 1995 á kr. 98,-
- ☐ ex. Den Røde Brochure 1994-1995 á kr. 10,- plus forsendelse (i alt kr. 25,-)

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer/by: _____

Telefon: _____

Som betaling vedlægges check kr.: _____

☐ Beløbet bedes opkrævet (opkrævningsgebyr kr. 15,-)

1969 - 1994

BTS 25 ÅR